

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 48 సంచిక : 17 విజయవాడ 5-1-2016 పేజీలు : 8 వెల : రు 5.00

తరుముకొస్తున్న కరువు - రైతాంగ దుస్థితి

ప్రభుత్వాల నిర్లక్ష్యం

‘పైరుపచ్చ విప్లవ’ స్వర్ణోత్సవాలు జరుపుకుంటున్న ఈ సందర్భంలోనే, దీర్ఘకాలంగా వెంటాడుతున్న కరువుకు తోడు వ్యవసాయ ఉత్పాదకాల ధరలు భారీగా పెరుగుదల; ప్రభుత్వసంస్థల ద్వారా పంటల కొనుగోలు కుదించు, మార్కెటింగ్ సౌకర్యాల వంటి ప్రభుత్వ ఎత్తివేత చర్యలతో 70 శాతం రైతాంగం తీవ్ర దుస్థితినిదుర్కొంటున్నారని. ఈ వివరాలను తెలిపే నేషనల్ శాంపుల్ సర్వే ఆర్గనైజేషన్ (ఎన్ఎస్ఎస్ఓ) నివేదిక ఇటీవలే విడుదలైంది.

అధిక నీటి వినియోగం, రసాయన ఎరువుల వాడకాలపై అధికంగా ఆధారపడటం ఫలితంగా అసమగ్ర వ్యవసాయ అభివృద్ధితోపాటు సాగునీటి సదుపాయమున్న కొన్ని పరిమిత ప్రాంతాలపై కేంద్రీకరించి విశాల వ్యవసాయ ప్రాంతాలను నిర్లక్ష్యపరచటమనేవి ఈ పైరుపచ్చ విప్లవ దుష్ఫలితాలుగా వున్నాయి. నూతన ఆర్థిక విధానాల అమలుతో అప్పటివరకు వ్యవసాయానికి ఇచ్చిన సంస్థాగత రుణాలను, వ్యవసాయ ఉత్పాదకాలలో సబ్సిడీలను, ప్రభుత్వ సేకరణ వంటి కనీసపాటి చర్యలను కూడా ఉపసంహరించటం; వ్యవసాయ మార్కెట్టు యార్దుల ప్రైవేటీకరణ మొదలైన చర్యల ఫలితంగా రైతాంగ దురవస్థ మరింత తీవ్రమైంది.

ఆర్థిక మీటల ద్వారా రైతాంగాన్ని తమ భూముల నుండి గెంటివేసి కార్పొరేటు / కాంట్రాక్టు వ్యవసాయానికి స్వాధీనం చేయటమే ఈ విధానాల ఉద్దేశ్యమనేది నిస్సందేహం.

దేశంలోని 29 రాష్ట్రాలకుగాను ప్రత్యేకించి 18 రాష్ట్రాలలో వరుసగా రెండో సంవత్సరం కూడా కరువు వెంటాడు తూండటంతో రైతుల దురవస్థ మరింత అధికమైంది. గత వంద సంవత్సరాలలో ఈవిధంగా జరగటం ఇది నాలుగోసారి కాగా, 1986, 87 సం॥లలో చివరిసారిగా ఇలాంటి కరువు సంభవించింది.

మహారాష్ట్ర, ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా రాష్ట్రాలలో ఈసారి కూడా రుతుపవనాలు తగిన ప్రభావం చూపలేదు; విఫలమయ్యాయి. పంజాబ్, హర్యానా, పశ్చిమ ఉత్తరప్రదేశ్, కర్నాటక మరియు బావుల ద్వారా వ్యవసాయం సాగించే ఒడిషా తీరప్రాంతంలో రుతుపవనాల ప్రభావం చాలా స్వల్పంగా వుంది.

వరుసగా రెండు సంవత్సరాలు కరువుబారిన పడటంతో, బుందేల్ఖండ్ ప్రాంతంలో రైతులు, వారి కుటుంబాలు తీవ్ర క్షామ పరిస్థితులను ఎదుర్కొన్నారు. 36 శాతం గ్రామాలలో ఒక్కో గ్రామంలో కనీసం ఒక ఆకలిచావు సంభవించింది; 86 శాతం కుటుంబాలు పప్పుధాన్యాలు, పాల వాడకాన్ని రద్దుచేసుకున్నాయి; 67 శాతం కుటుంబాలు రోజుకు రెండుపూటలా తినగల పరిస్థితిలేదు; 24 శాతం కుటుంబాలు తమ పిల్లలను కూలీ పనులకు పంపిస్తున్నాయి; 97 శాతం రైతులు తమ అప్పులు పెరిగాయని చెప్పగా, 87 శాతంమంది వాటిని వివిధంగానూ తిరిగి చెల్లించగలిగిన స్థితిలో లేరు. మహాత్మాగాంధీ గ్రామీణ ఉపాధిపోషి చట్టం ప్రకారం ఉపాధిలేని ప్రతి ఒక్కరికీ 150 పనిదినాలు కల్పిస్తామని ప్రభుత్వం చెప్పినప్పటికీ, సగటున 10 పనిదినాలు కూడా కల్పించలేదని సర్వే నివేదిక వెల్లడి చేసింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు సకాలంలో పశువులకు మేత, గొట్టపు బావుల మరమ్మత్తులు, వ్యవసాయానికి విద్యుత్తు సరఫరా, ప్రజా పంపిణీ వ్యవస్థ ద్వారా అత్యవసర సరుకుల పంపిణీ వంటి తక్షణ ఉపశమన చర్యలను చేపట్టటంలో ఉద్దేశ్యపూర్వక నిర్లక్ష్యాన్ని ప్రదర్శించాయి.

ఈ కరువు భూతం ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని 75 జిల్లాలకుగానూ 50 జిల్లాలను కబళించింది. ఆ జిల్లాలలో 60 శాతం అంతకంటే తక్కువ వర్షపాతం నమోదైంది. గత సంవత్సరం శిస్తు వసూళ్ళను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 2016 మార్చి వరకు నిలుపుదల చేస్తున్నట్లు ప్రకటించింది. ఈ సంవత్సరం ఇంకా కరువు సహాయచర్యలు చేపట్టాల్సి వుంది.

ఒడిషాలో గతంలో బలహీన రుతుపవనాల కారణంగా చావులు సంభవించటం అనేది అరుదైన విషయంగా వుండేది. ఈ సంవత్సరం 90 మంది రైతులు గత 3 నెలల కాలంలో ఆత్మహత్యలకు పాల్పడ్డారు. సంస్థాగత రుణసౌకర్యం లేకపోవటం, ప్రైవేటు వడ్డీ వ్యాపారుల దోపిడీ, అరాకొరా వర్షపాతం రైతుల జీవితాలను భద్రం చేశాయి.

వాయవ్య భారతదేశంలో - పంజాబ్, హర్యానా, రాజస్థాన్‌లలో అతితక్కువ వర్షపాతం నమోదైంది. పంజాబ్‌లో పత్తి రైతులు, ఈ సీజన్‌లో తమ పత్తిపంటలో తెల్లదోమ ఫలితంగా 40 శాతం నాశనమవటంతో పెద్దఎత్తున నష్టపోయారు.

రుతుపవనాలు బలంగా లేకపోయిన కారణంగా, మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో పంటకొచ్చిన సోయా కంకుల్లో గింజలు లేకపోవటంతో ఆ పంట నిరుపయోగమైంది. మొదటిసారిగా పసుపుచ్చ తెగులు పంటను మొత్తంగా పాడుచేసింది. ఆ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 51 జిల్లాలకుగాను 40 జిల్లాలను కరువుపీడిత ప్రాంతాలుగా ప్రకటించింది. మధ్యప్రదేశ్‌లో వ్యవసాయం ప్రధానంగా వర్షాధారితంగా వుంది. రుతుపవనాలు బలహీనంగా వుండి, వర్షాలు లేకపోవటంతో భూగర్భజలాల నీటిమట్టం పడిపోవటం, విద్యుదుత్పత్తి కొరతలు కరువు కష్టాలను మరింత అధికం చేశాయి.

ఛత్తీస్‌ఘడ్ ప్రభుత్వం 50 శాతం పంట నష్టం జరిగిన ఆ రాష్ట్రంలోని 117 తాలూకాలను కరువు ప్రాంతాలుగా ప్రకటించింది.

నిర్దిష్టకాలానికి క్రమం తప్పక కరువునెదుర్కొంటూ వున్న రాష్ట్రాలైన మహారాష్ట్ర, ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణలలోనూ ఈ కరువు పరిస్థితి మరింత తీవ్రంగా వుంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో వరుసగా గత నాలుగైదు సంవత్సరాలుగా తీవ్ర దుర్భిక్ష పరిస్థితులు నెలకొన్నాయి. ఈ సంవత్సరం సెప్టెంబర్‌తో ఖరీఫ్ సీజన్ ముగిసింది. 42.56 లక్షల హెక్టార్లలో వివిధ పంటలు సాగుకావాల్సి ఉండగా 9 లక్షల హెక్టార్లలో విత్తనాలే పడలేదు. రాయలసీమ కరువుతో అల్లాడుతున్నది. కృష్ణాడెల్టా క్రింద గుంటూరు, ప్రకాశం, కృష్ణా, పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలలో 13.07 లక్షల ఎకరాల ఆయకట్టు ఉండగా 8.07 లక్షల ఎకరాల్లోనే పంటలు వేశారు. కృష్ణా బ్యారేజ్ కుడి-ఎడమ కాల్వలకు సాగునీరు విడుదల చేయకపోవడం వలన 90% రైతులు వేలాది రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి బోర్లపై ఆధారపడి పంటలు వేశారు. భూగర్భజలాలు అందక 4 లక్షల ఎకరాల్లో వేసిన పంటలకు తీవ్రనష్టం జరిగింది. దుర్భిక్ష పరిస్థితులు ఒకవైపు ఇలా వుండగా నవంబర్‌లో కురిసిన భారీవర్షాలకు లక్షలాది ఎకరాల్లో పంటలకు నష్టం జరిగింది. పనులు దొరక్క, కుటుంబాలు గడవక పొట్ట నింపుకోవటానికి లక్షలాది గ్రామీణ ప్రజలు వలసలు పోతున్నారు. త్రాగునీటి సమస్య తీవ్రరూపం దాల్చింది. పశువులను పోషించలేక వాటిని కబేళాలకు తరలిస్తున్నారు.

కరువును ఎదుర్కోవటంలో, సహాయకచర్యలు చేపట్టటంలో తెలుగుదేశం ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్యం స్పష్టమౌతోంది. కరువు మండలాలను ప్రకటించటానికే చాలాకాలం పట్టింది. తీవ్ర విమర్శల మధ్య రాష్ట్రంలో 670 మండలాలకుగాను 196 మండలాలను మాత్రమే కరువు మండలాలుగా ప్రకటించింది. దీనిపైనా తీవ్రవ్యతిరేకత వ్యక్తకావటంతో మరికొన్ని మండలాలను చేరుస్తామని ప్రకటించింది. ఉపాధిపనులు కల్పించి వలసలను నివారించలేకపోయింది. త్రాగునీరు, పశుగ్రాసం కూడా సరఫరా చేయలేకపోయింది. గత సంవత్సరం పంటలు కోల్పోయిన రైతులకు ఇన్‌ఫుట్ సబ్సిడీ చెల్లించేందుకు 692.67 కోట్లు మంజూరుచేసినట్లు చెప్పినా, రైతుల ఖాతాల్లోకి వెళ్ళింది మాత్రం 188 కోట్లు మాత్రమే. మిగిలిన సొమ్ము రాష్ట్ర ఖజానాలో మూల్గుతున్నదే తప్ప, ఇప్పటివరకు రైతులకు అందలేదు. కేంద్రాన్ని 1924 కోట్లు సహాయం కోరగా 237.51 కోట్లు మాత్రమే మంజూరు అయింది. ప్రస్తుత సంవత్సరం జాతీయ ప్రకృతివైపరీత్యాల క్రింద కేంద్రం రెండు దఫాలుగా రూ. 330 కోట్లు విడుదలచేయగా, రాష్ట్ర సహాయనిధి క్రింద 110 కోట్లు వ్యయం చేయాల్సివుంది.(తరువాయి 2వ పేజీలో)

జనశక్తి సంచికను ఆన్‌లైన్ ద్వారా చదువుకొనుటకు

www.janasakthionline.com

వెబ్‌లింక్‌ను సందర్శించండి

జనశక్తిలో ప్రచురించుటకు రాసిన వ్యాసాలు, లిపోర్టులను

janasakthi1963@gmail.com

అనే ఈ-మెయిల్‌కు పంపగలరు

బుల్లెట్ రైలు

ఎవరి ప్రయోజనాలకోసం?

దేశంలో ఎక్కడో ఒకచోట రైలు ప్రమాదం వార్త లేని రోజుంటూ లేదు. ఇవన్నీ నిజంగా ప్రమాదాలేనా? అంటే ఎక్కువభాగం ‘కాదు’ అనే చెప్పుకోవలసివస్తుంది. రైల్వేల అసమర్థ నిర్వహణ, నాసిరకం పరికరాలు (బోగీలు, ట్రాక్‌లు, సిగ్నలింగ్ వ్యవస్థ) వంటివే తరచూ రైలు ప్రమాదాలకు కారణాలుగా వుంటున్నాయి. అయితే పాలకులు మాత్రం, వీటన్నింటినీ మరుగుపరిచి, ప్రతి రైలు ప్రమాదం తర్వాత ఒక సంతాప ప్రకటనతోపాటు, ఒక విచారణా కమిటీని వేయటం, ఆ కమిటీ నివేదిక కాలగర్భంలో కలిసిపోవటం పరిపాటి అయింది.

‘మింగమెతుకులేదు...మీసాలకు సంపెంగ నూనె’ అన్న చందాన, ఒకవైపున రైలు ప్రయాణాలు ఇంతటి భయానకంగా తయారైవుండగా, వీటిని సరిదిద్దుకునే చర్యలకు బదులుగా ‘బుల్లెట్ ట్రైన్ల’ను కేంద్రంలోని ఎన్.డి.ఏ ప్రభుత్వం ముందుకు తెస్తోంది. ఇటీవల జరిగిన కేంద్ర కేబినెట్ సమావేశంలో ముంబై-అహమ్మదాబాద్‌ల నడుమ (650 కి॥మీ) బులెట్ ట్రైను నడపాలని నిర్ణయించారు. భారతదేశంలో బులెట్ రైళ్ళు-బహుళజాతి, బడాకార్పొరేటు సంస్థల సూపర్ లాభాల సముపార్జన కోసమేనని (20-9-2014 సంచిక) ‘జనశక్తి’ వ్యాఖ్యానించింది. దీని కనుగుణంగానే మోడీ ప్రభుత్వం లక్షకోట్ల రూ॥(1470 కోట్ల డాలర్ల) వ్యయ అంచనాతో బులెట్ రైలు ప్రాజెక్టును చేపట్టనున్నట్లు ప్రకటించింది.

ఇటీవల ప్రయాణీకులతో కిక్కిరిసిన ముంబై సబర్బన్ రైలు నుండి 21 సం॥ ఓ సాంకేతిక ఉద్యోగి జారిపడటంతో రైలు ప్రయాణీకుల భద్రత గురించి పార్లమెంటులో మరోసారి చర్చ జరిగింది. ఈ సందర్భంగా వెల్లడైన వివరాల ప్రకారం, గత దశాబ్దకాలంలో 25,722 మంది ప్రయాణీకులు ముంబై సబర్బన్ రైళ్ళ నుండి పడిపోయిన ప్రమాదాలలో 6,989 మంది మృతిచెందినట్లుగా వెల్లడైంది. జరుగుతున్న రైలు ప్రమాదాలపై యధాప్రకారం రైల్వేశాఖామంత్రి ఓ విచారణకమిటీని నియమిస్తున్నట్లు ప్రకటించాడు!

2011లో దేశవ్యాపితంగా రైల్వే ట్రాకులపై మొత్తం 14,973 మరణాలు సంభవించగా, 2012లో ఆ సంఖ్య 16,336కు, 2013లో 19,997కు పెరుగుతూవచ్చింది. కాగా, 2014 నాటికి ఈ సంఖ్య 25వేలకు పైగా చేరుకుంది. రైలు ప్రయాణమంటేనే భయపడే పరిస్థితి ఏర్పడింది. క్షేమంగా గమ్యం చేరగలుగుతామా లేదోననే భయాందోళనలకు ప్రయాణీకులు గురవుతున్న నేటి పరిస్థితుల్లో, ప్రయాణీకుల భద్రతపై దృష్టిసారించకుండా ప్రభుత్వం బులెట్ ట్రైన్ ప్రతిపాదనలు సిద్ధం చేయటం-నిస్సందేహంగా ప్రభుత్వ ప్రజావ్యతిరేక స్వభావానికి అద్దంపడుతోంది.

2012లో రైల్వేల భద్రతపై నియమించిన ఉన్నత స్థాయి కాకోదర్ కమిటీ సవివరంగా అధ్యయనంచేసి, రైలు ప్రమాదాలకు కారణాలను శాస్త్రీయంగా విశ్లేషించి, ప్రమాదాల నివారణకు, రైల్వేలలో భద్రతకు చేపట్టాల్సిన చర్యలను విస్తారంగా పేర్కొంది. రైల్వేలలో - నాసిరకం మౌలికసదుపాయాలు, వనరుల అరాకొరా కేటాయింపు, క్షేత్రస్థాయిలో నిర్ణయం తీసుకో లేకపోవటం వంటి వాటికి తోడు మౌలిక సదుపాయాల నిర్లక్ష్య నిర్వహణవంటి పలుకారణాలను ఈ నివేదికలో ప్రధానంగా పేర్కొంది. దేశంలోని 19వేల కిలోమీటర్ల రైల్వేట్రాక్‌ను తక్షణం ఆధునికరించాల్సిన అవసరాన్ని పేర్కొంది. కాపలాలేని రైల్వే లెవల్ క్రాసింగ్‌ల వద్ద ఓవర్‌బ్రిడ్జి/లోబ్రిడ్జి నిర్మాణాలను చేపట్టటంద్వారా వాటిని పూర్తిగా నిర్మూలించాలని లెవల్ క్రాసింగ్ ప్రమాదాలను అరికట్టాలనే పలు ఉపయోగ కరమైన సూచనలను చేసింది. కాకోదర్ కమిటీ నివేదికను అటక ఎక్కించిన పాలకులు తిరిగి రైల్వే ప్రమాదాలపై మరో కమిటీ నియమించటం వారి వంచక స్వభావాన్ని తేటతెల్లంచేస్తోంది.

కాకోదర్ కమిటీ సిఫార్సులను అమలుజరపటానికి ఆనాడు లక్షకోట్ల రూపాయలపైగా వ్యయమవుతుందని అంచనావేశారు. ఇది పెద్దమొత్తంగానే కన్పించినప్పటికీ (బడా పారిశ్రామిక వేత్తలు బ్యాంకుల నుండి తీసుకుని ఎగ్గడుతున్న రుణాలతోనూ, నిరర్థక ఆస్తులపేరున పారుబాణీలుగా ప్రభుత్వాలు రద్దుచేస్తున్న లక్షల కోట్ల రూపాయల బడా కార్పొరేటు సంస్థల మొండిబకాయిలతో పోలిస్తే-ఈ లక్షకోట్ల రూ॥ చాలా స్వల్పమే!) 19వేల రైళ్ళద్వారా, దేశవ్యాపితంగా రోజూ ప్రయాణించే 2 కోట్ల 30 లక్షలమందిని భద్రంగా గమ్యస్థానాలకు చేర్చేందుకు ఈ వ్యయం తప్పనిసరి అవసరం. కాగా, కాకోదర్ కమిటీ సూచనలను చెత్తబుట్టలో వేసిన ప్రభుత్వం, సంపన్నులు మాత్రమే ప్రయాణించ గలిగే హైస్పీడ్ రైళ్ళు (హెచ్ఎస్ఆర్), బులెట్ రైళ్ళకోసం ముంబై-అహమ్మదాబాద్ ఒక్క మార్గానికే లక్షకోట్ల రూ॥వెచ్చించటానికి సిద్ధమౌతోంది. ఇంతకంటే ప్రభుత్వ ప్రజావ్యతిరేక స్వభావానికి నిదర్శనమేముంటుంది?!

సామాన్య ప్రజానీకానికి, వున్నంతలో అందుబాటులో వున్న ఏకైక రవాణా సౌకర్యమైన రైలు ప్రయాణాలపై పాలకులు నానాటికీ భారాలను పెంచుతున్నారు. జనరల్ బోగీల సంఖ్యను ఒకవైపున తగ్గిస్తూ, వాటిల్లో ప్రయాణించే ప్రయాణీకులను పురుగులకంటే హీనంగా పరిగణిస్తూ, జనరల్ బోగీల్లో ప్రయాణాన్ని దుర్భరం, దుస్సహంగా మార్చారు. రిజర్వేషన్ చేసుకొంటేనే రైలు ప్రయాణం సాధ్యమనుకొనేలా మలిచారు. మరోవైపున రైల్వేబడ్డెట్టుకుముందూ, ఆ తర్వాతా అనేక రూపాల్లో ప్రయాణీకులపై అధిక భారాలు మోపుతూ వస్తున్నారు. ప్రిమియం ట్రైన్ పేరుతో, తత్కాలే రిజర్వేషన్‌ల పేరుతో టికెట్ ధరలను భారీగా పెంచటంతోపాటు, వాటి రద్దుకు నిబంధనలను సవరించి భారీగా సొమ్ముచేసుకుంటున్నారు. ప్లాట్‌ఫాం టికెట్లు ధరను పెంచటంతో పాటు, రద్దీ సమయాల్లో ప్లాట్‌ఫాంపై జనసమృద్ధాన్ని నియంత్రించే పేరిట మరింత ధర పెంచటం వంటి చర్యలు; చిన్న పిల్లల బెర్దులకు కూడా పెద్దలతో సమానంగా ఛార్జీవసూలు, వాపసుచేసే టికెట్లపై అధిక కోతలు తదితర రూపాల్లో వేలకోట్ల రూపాయలను ప్రయాణీకులనుండి కొల్లకొడుతూ, మరోవైపున ఈ డబ్బును సంపన్నుల విలాసవంతమైన రైలుబండ్లకు, బులెట్ రైళ్ళకు దోచిపెట్టడాన్ని కనీస ఇంగితమున్న ఎవ్వరైనా ఎలా సమర్థించగలుగుతారు?

రైల్వేలలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులను ఆహ్వానిస్తున్న మోడీ ప్రభుత్వం, ఇప్పటికే రైల్వేలలోని పలు విభాగాలను (టికెట్ బుకింగ్, కేటరింగ్, పారిశుద్ధ్యం ము॥) ప్రైవేటు కాంట్రాక్టర్లకప్పగించిన విధంగా వివిధ మార్గాలలో రైళ్ళ నిర్వహణను కార్పొరేట్లకు కట్టబెట్టే యోచనలో వుంది. ప్రపంచంలోనే 3వ అతిపెద్దదిగా వున్న భారత రైల్వే వ్యవస్థలో పనిచేస్తున్న లక్షలాదిమంది ఉద్యోగుల, కార్మికుల భవిష్యత్వాన్ని ప్రశ్నార్థకం చేస్తోంది. ఈ నేపథ్యంలో చారిత్రక పోరాట నేపథ్యమున్న భారత రైల్వే కార్మికవర్గం, యావత్తు ప్రజానీకంతో కలసి తమ ఉద్యోగాల పరిరక్షణతోపాటు, కోట్లాది మంది ప్రయాణీకుల భద్రమైన ప్రయాణానికి, రైల్వేవ్యవస్థ సక్రమ నిర్వహణ కోసం ఉద్యమించాలి. ★

నేపాల్ ఆంతరంగిక వ్యవహారాలలో భారత ప్రభుత్వ జోక్యం

భారత - నేపాల్ సరిహద్దుల్లోని రాక్వావుల్, బిర్ఝణీల వద్ద గత మూడునెలలపైగా రహదారి మూసివేయబడివుంది. ఈ మార్గంలో మన దేశం నుండి 70 శాతంపైగా వ్యాపారం జరుగుతోంది. ఈ రహదారిని దిగ్బంధించటంతో నేపాల్‌లో ఇంధనం, ఆహార సరుకులు, ఇతర అత్యవసర సరఫరాలకు తీవ్ర ఆటంకం ఏర్పడింది. ఇది నేపాల్ ప్రజలను ఎన్నో కష్టాలకు గురిచేస్తోంది. దిగ్బంధం కారణంగా కీలకమైన మండుల సరఫరా ఆగిపోయి అత్యవసరసేవలు నిలిచిపోతున్నాయి. పిల్లలు అనేకమంది సరిగా పాఠశాలలకు హాజరవలేకపోతున్నారు. నేపాల్ ఆర్థికవ్యవస్థ అనేక ఇబ్బందులనెదుర్కొంటోంది. అనేక పరిశ్రమలు మూతవేయాల్సి వస్తోంది.

భారత ప్రభుత్వం అధికారయుతంగా ఈ దిగ్బంధంలో తన పాత్ర ఏమీలేదని ప్రకటించింది. కానీ దీనికి భిన్నంగా సాక్ష్యాలు కనపడుతున్నాయి. ప్రభుత్వరంగ సంస్థ అయిన ఇండియన్ ఆయిల్ కార్పొరేషన్, నేపాల్ నుండి వచ్చిన ట్యాంకులలో ఇంధనం నింపేందుకు నిరాకరిస్తోంది. సుషత్రసీమాబల్

అధికారంలో వున్న పాలకుల ప్రోత్సాహంతో, పరిమితమైన పని విధానంతోకూడిన పోరాటాలను సంప్రదాయబద్ధంగా నిర్వహిస్తుండటం వల్లే గుర్తింపు కార్మికసంఘాలు ఇంకా మనగలుగుతున్నాయన్నది నిర్వివాదాంశం. ఆందోళనలు, పోరాటాలు నిర్వహించటంలో వారి పద్ధతి, విధానాలు చట్టబద్ధమైనంతవరకే పరిమితమౌతున్నాయి. ముందే చెప్పినట్లుగా “పనిని మందగింపచేయటం” అనే పద్ధతి ద్వారా టీ ప్లాంటేషన్

సంబంధాలలో లేకపోవటం వలన ఏర్పడిందికాదు. వివిధ ఇతర ప్రతికూల పరిస్థితులు ఆ యూనియన్ల పతనానికి కారణం. ప్రతి సంఘటనను నిర్దిష్టంగా అధ్యయనం చేసి, దాని నుండి తగిన గుణపాఠాలను తీయాలి.

అధికారంలో వున్న పాలకుల ప్రోత్సాహంతో, పరిమితమైన పని విధానంతోకూడిన పోరాటాలను సంప్రదాయబద్ధంగా నిర్వహిస్తుండటం వల్లే గుర్తింపు కార్మికసంఘాలు ఇంకా మనగలుగుతున్నాయన్నది నిర్వివాదాంశం. ఆందోళనలు, పోరాటాలు నిర్వహించటంలో వారి పద్ధతి, విధానాలు చట్టబద్ధమైనంతవరకే పరిమితమౌతున్నాయి. ముందే చెప్పినట్లుగా “పనిని మందగింపచేయటం” అనే పద్ధతి ద్వారా టీ ప్లాంటేషన్

అధికారంలో వున్న పాలకుల ప్రోత్సాహంతో, పరిమితమైన పని విధానంతోకూడిన పోరాటాలను సంప్రదాయబద్ధంగా నిర్వహిస్తుండటం వల్లే గుర్తింపు కార్మికసంఘాలు ఇంకా మనగలుగుతున్నాయన్నది నిర్వివాదాంశం. ఆందోళనలు, పోరాటాలు నిర్వహించటంలో వారి పద్ధతి, విధానాలు చట్టబద్ధమైనంతవరకే పరిమితమౌతున్నాయి. ముందే చెప్పినట్లుగా “పనిని మందగింపచేయటం” అనే పద్ధతి ద్వారా టీ ప్లాంటేషన్

అధికారంలో వున్న పాలకుల ప్రోత్సాహంతో, పరిమితమైన పని విధానంతోకూడిన పోరాటాలను సంప్రదాయబద్ధంగా నిర్వహిస్తుండటం వల్లే గుర్తింపు కార్మికసంఘాలు ఇంకా మనగలుగుతున్నాయన్నది నిర్వివాదాంశం. ఆందోళనలు, పోరాటాలు నిర్వహించటంలో వారి పద్ధతి, విధానాలు చట్టబద్ధమైనంతవరకే పరిమితమౌతున్నాయి. ముందే చెప్పినట్లుగా “పనిని మందగింపచేయటం” అనే పద్ధతి ద్వారా టీ ప్లాంటేషన్

తెలంగాణా రాష్ట్రం కూడా సుదీర్ఘకాలం నుండి కరువు పరిస్థితులను ఎదుర్కొంటున్నది. రైతుల ఆత్మహత్యల పరంపర కొనసాగుతోంది. ఈ సంవత్సరం అనేక జిల్లాలు కరువుతో అల్లాడుతున్నాయి. ఈ ఖరీఫ్ సీజన్‌లో కురవాల్సిన దానికన్నా వర్షపాతం 20 శాతం తక్కువగా నమోదైంది. ఖరీఫ్‌లో సాధారణ సాగు విస్తీర్ణం 41.43 లక్షల హెక్టార్లు కాగా, 35.13 లక్షల హెక్టార్లలో మాత్రమే పంటలు వేశారు. మరో 5 లక్షల హెక్టార్లలో వేసిన పంటలకు నష్టం వస్తుంది. భోరు బావుల క్రింద సాగుచేసిన 3.5 లక్షల హెక్టార్ల వరిపైరు దాదాపుగా ఎండిపోయింది. 443 గ్రామీణ మండలాలకు గాను 231 మండలాలను ప్రభుత్వం కరువు మండలాలుగా ప్రకటించింది. త్రాగటానికి నీరు, తినటానికి ఆహారం దొరక్క పేదలు అల్లాడుతున్నారు. పశువులకు మేత దొరక్క అల్లాడుతున్నాయి. మహబూబ్‌నగర్, మెదక్, కరీంనగర్, రంగారెడ్డి, నల్గొండ, వరంగల్, ఆదిలాబాద్ జిల్లాల్లో కరువు పరిస్థితులు తీవ్రంగా ఉన్నాయి. కరువు పనులు కల్పించటంలోనూ, వలసలు నివారించటంలోనూ, పంటలకు పరిహారం చెల్లించటంలోనూ టి.ఆర్.ఎస్ ప్రభుత్వం మొండిచేయి చూపింది.

మనదేశంలో 40 శాతంపైగా ప్రాంతంలో వరుసగా రెండో సంవత్సరం కరువు పరిస్థితి నెలకొని వుండగా, 18 రాష్ట్రాలకుగానూ కేవలం 7 రాష్ట్రాలు మాత్రమే ఆయా రాష్ట్రాలలోని 200 జిల్లాలను కరువు పీడిత జిల్లాలుగా ప్రకటించాయి. వాటిలో కొన్ని రాష్ట్రాలు ఇప్పటికే కరువు నివేదికలను కేంద్ర ప్రభుత్వానికి పంపి, తక్షణ కరువు సహాయక చర్యలు చేపట్టేందుకు నిధులు ఇవ్వవలసిందిగా కోరాయి. మిగిలిన రాష్ట్రాలు ఇంకా తమ ప్రాంతాల్లో కరువు పరిస్థితులను అంచనా వేస్తున్నాయట!. ఇది-కరువు పరిస్థితులతో విలవిల్లాడుతున్న రైతాంగ, ప్రజానీకంపట్ల పాలకుల క్రూర పరిహాసానికి నిదర్శనంగా వుంది.

బసినీఇఆర్‌కు చెందిన అశోక్ గులాతి ఈ విధంగా పేర్కొన్నాడు : “గ్రామీణ దుర్భర పరిస్థితులు పెరుగుతున్నాయి. ఈ పరిస్థితులు రైతుల వెన్నెముకను విరిచేశాయి. ఉన్నతాధికారవర్గంతోసహా యావత్తు

సరిహద్దు వద్ద కాపుగాసే అర్థ సైనికబలగాలు, వాహనాల భద్రతా చర్యలను పెంచటం పేరిట వాహనాల నడ్డగించి నేపాల్‌కు ఎగుమతులను నిరోధించమని, వ్యక్తుల రాకపోకలను అడ్డగించమని ఆదేశాలు ఇవ్వబడ్డాయి. కష్టమై తనిఖీ కేంద్రాలలో ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా నిదానంగా పని సాగిస్తున్నారు.

నేపాల్ ప్రధానమంత్రి మరియు ఇతర నాయకులు ప్రస్తుత ఈ పరిస్థితికి భారత ప్రభుత్వాన్ని తప్పుపట్టారు. ‘యుద్ధంకంటే మరింత అమానవీయమైంది’గా ఈ దిగ్బంధాన్ని వారు ఖండించారు. 1989లో రాజీవ్‌గాంధీ ప్రభుత్వం నేపాల్‌పై విధించిన ఇదే తరహా దిగ్బంధంతో ప్రస్తుత దిగ్బంధాన్ని వారు పోల్చి చెప్పుతున్నారు.

2015 సెప్టెంబర్ 20న నేపాల్ రాజ్యాంగసభ తమ నూతన రాజ్యాంగాన్ని ఆమోదించుకున్న నాటినుండి ఈ దిగ్బంధం ప్రారంభమైంది. భారత దేశానికి నేపాల్ సరిహద్దులోనున్న తెరాయి ప్రాంత మాదేశి ప్రజానీకం ఈ నూతన రాజ్యాంగంపట్ల తమ వ్యతిరేకతను వ్యక్తంచేసి, అందులో మార్పులు చేయాలని ఆందోళన సాగిస్తున్నారు. ఇది పూర్తిగా నేపాల్ దేశ

కార్మికులు జరుపుతున్న నిరసననునైతం ఆపుచేయటం - ఇదంతా కూడా కార్మికులు నడవాల్సిన దారికాదు. దోపిడీదారులకు వ్యతిరేకంగా నిశ్చయమైన పోరాటపంథా మాత్రమే, కార్మికుల ప్రయోజనాలను కాపడగలుగుతుందని మున్నార్ టీ తోటల మహిళా కార్మికుల సమ్మె మరోసారి గట్టిగా రుజువుచేస్తోంది.

ఈ విజయంతో మున్నార్ మహిళా కార్మికుల సంస్థ దృఢంగా నిర్మాణయుతం కావాలి. ఇది కార్మికుల ఐక్యత పునాదిగా, కార్మికవర్గ రాజకీయాల మార్గదర్శకత్వంలో జరగాలి. టీ తోటల కార్మికులకు ప్రస్తుతమున్న సహజవర్గ చైతన్యస్థాయి, తమ సంస్థను కాపాడుకోవటానికి ఏమాత్రం సరిపోదు. రాష్ట్రంలోను, దేశంలోనూ ఉన్న ఇతర తోటల కార్మికులతో ఐక్యత సాధించటానికి వారెంతో ప్రయత్నం చేయాలి. కార్మికవర్గ సమస్యలపై పనిచేసే, కార్మికోద్యపు అభివృద్ధిని

ప్రభుత్వమంతా ఈ నిస్తేజ స్థితినుండి క్రియాశీల స్థితికి చేరుకోవాల్సి వుంది”

అయితే దీనికి భిన్నంగా, కేంద్రం - రాష్ట్రాలు ఒకరిపై ఒకరు బాధ్యతను నెట్టివేసుకుంటూ, ఆరోపణలు చేసుకుంటూ కాలంగడుపుతున్నారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం - తాను గ్రామీణ ఉపాధిహామీ పథకంలో పనిదినాలను పెంపు చేశానని; విత్తనాలకు, ఉద్యాన పంటలకు, పశుగ్రాసానికి సబ్సిడీలు ప్రకటించానని అంటూ, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలే ఇంకా కరువు నివేదికలు పంపలేదంటూ వాటిపై ఆరోపణలు చేస్తున్నది.

మరోవైపున రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు - కరువు తీవ్రతను, దాని వలన జరిగిన నష్టం యొక్క మోతాదును నివేదించినా, అందుకు తగిన నిధులు ఇవ్వమని కోరినా, సకాలంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం నిధులు ఇవ్వటంలేదని పేర్కొంటున్నాయి. గత సంవత్సరం పంట నష్టానికి అడిగిన

కాశ్మీర్...(6వ పేజీ నుండి)

కోసం మోడీ ఈ భారీ సహాయ ప్రకటన చేసినప్పటికీ, సర్వస్వం కోల్పోయి, జీవితాలను పునరుద్ధరించు కొనేందుకు ప్రజలు ఈనాటికీ తీవ్ర ఇబ్బందుల నెదుర్కొంటున్నారు. శ్రీనగర్ షేర్ - ఇ - కాశ్మీర్ క్రికెట్ స్టేడియంలో నవంబర్ 7న మోడీ బహిరంగసభ నిర్వహించిన తీరు, ప్రజాస్వామ్య బూటకత్వాన్ని వెల్లడి చేయటంతోపాటు, మోడీ ప్రాచుర్యం పెంచుకోవటానికి చేపట్టిన చర్యగా అర్థమౌతుంది. అదేరోజున హురియత్ ఆధ్వర్యంలో మరో ప్రాంతంలో నిర్వహించ తలపెట్టిన ‘మిలియన్ మార్చ్’ను పోలీసులు అడ్డుకొని ఆ నాయకత్వాన్ని, వారి కార్యకర్తలను ముందుగానే అరెస్టుచేసి కార్యక్రమాన్ని జరగనీయకుండా చేశారు. కట్టుదిట్టమైన భద్రతా ఏర్పాట్ల నడుమ, ప్రజలకు 30 మీటర్ల దూరంలోనున్న బహిరంగసభా వేదిక పైనుండి ప్రజలనుద్దేశించి మోడీ ప్రసంగించాడు. ఎంపికచేసిన, పరీక్షించి లోనికి పంపిన ప్రజలతో మాత్రమే ఈ సభ జరిగిందని స్పష్టమౌతోంది.

కాశ్మీర్ ప్రజానీకం అసంఖ్యాకమైన జీవన సమస్యలతో సతమతమౌతున్నారు. ఈ సమస్యల పరిష్కారానికి, కనీసం ఉపశమనం కోసం వారికి వీలైన అన్ని పద్ధతుల్లో వారు పోరాడుతున్నారు. అదే సమయంలో, దశాబ్దాల కాలంగా తమ జీవితాలపైనా, ప్రజాస్వామిక హక్కులపైనా సాగుతున్న క్రూరమైన దాడి

ఆంతరంగిక వ్యవహారం. దీనిని నేపాల్ ప్రజానీకం బయటి జోక్యం అవసరంలేకుండానే పరిష్కరించుకుంటారు.

భారత ప్రభుత్వం నేపాల్ ఆంతరంగిక వ్యవహారాల్లో జోక్యం చేసుకుంటూ, మాదేశి ప్రజల డిమాండ్లను అంగీకరించేలా నేపాల్ సరిహద్దులను దిగ్బంధించటం ద్వారా నేపాల్ ప్రభుత్వంపై వత్తిడి తెస్తోంది. నేపాల్‌లో ఆంతరంగిక పరిస్థితిని మరింత ఎగదోసేందుకు భారత ప్రభుత్వం తన సంస్థలను ప్రయోగిస్తున్నది. మాదేశి ప్రజల సమస్యల గురించి పట్టించుతో వున్నట్లు కన్పిస్తున్నప్పటికీ, వారి సమస్యలను ఉపయోగించుకొని నేపాల్‌లో భారతదేశం తన ప్రాంతీయ ఆధిపత్యవాద ప్రయోజనాలు నెరవేర్చుకో జూస్తోంది.

నేపాల్‌లో జరుగుతున్న మానవహక్కుల ఉల్లంఘనల గురించి భారత ప్రభుత్వం ఐక్యరాజ్య సమితి మానవ హక్కుల కమిషన్‌కు ఫిర్యాదుచేసి, తద్వారా కూడా నేపాల్ ప్రభుత్వంపై వత్తిడి తేవాలని చూస్తోంది. మరోవైపున, భారత ప్రభుత్వం విధించిన ఆర్థిక దిగ్బంధాన్ని తొలగించటానికి చర్యలు తీసుకో వలసిందిగా జర్నలిస్టులు, రాయబారులు, దాక్టర్లు, మాజీ

ఆకాంక్షించే ప్రగతిశీల శక్తులన్నింటి సంఘీభావాన్ని వారు సాధించాలి. రాజకీయపార్టీల కుతంత్రాలకు వారు బలి కారాదు. వారి ఐక్యతను, భగ్గుంచేసి సంస్థను విచ్చిన్నం చేయటానికి అవి ప్రయత్నిస్తాయి. స్వార్థ ప్రయోజనాల దాడులపట్ల వారు నిరంతరం అప్రమత్తంగా ఉంటూ, తమను తాము రక్షించుకోవటానికి ఎల్లప్పుడూ సిద్ధంగా ఉండాలి. కార్మికవర్గానికి అననుకూలంగా ఉన్న ప్రస్తుత పరిస్థితిలో, కొన్ని వైఫల్యాలను ఎదుర్కోవటానికి కూడా వారు సిద్ధంగా ఉండాలి. తమ ఆచరణ నుండి, ఇతర కార్మికోద్యమాల ఆచరణ నుండి తగిన పాఠాలను తీసుకొంటూ, ఒక సరైన పంథాలో వారు ముందుకు నడవాలి. కార్మికసంఘ ప్రజాస్వామ్య పద్ధతిని వారు అనుసరించాలి.

మద్యానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటాన్ని తక్షణమైన, ముఖ్యమైన అవసరంగా ట్రేడ్ యూనియన్లు గుర్తించా

సహాయం, రెండు నెలల క్రితం మాత్రమే రాష్ట్రాలకు చేరింది. రాష్ట్రాలు కరువు పరిస్థితిని అతిగా అంచనావేసి పంపుతున్నాయని కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆరోపిస్తోంది. కాగా, కరువు పరిస్థితిని ఎదుర్కొనే నిధులు తగినంతగానూ, అదీ సకాలంలోనూ అందించటం లేదని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఎత్తిచూపుతున్నాయి. కేంద్ర - రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల నడుమ మాటల యుద్ధం సాగుతూ వుంది. ఇది ఇలా సాగుతూ వుండగానే, నడుమ రైతాంగదుస్థితి కొనసాగుతూ, మరింత తీవ్రమౌతూ వారికి ఎలాంటి ఆశా కానరాకుంది.

ఇదంతా కరువునెదుర్కోవటంలో, తక్షణ సహాయ చర్యలు చేపట్టటంలో పాలకులు చూపుతోన్న ఉద్దేశ్య పూర్వక నిర్లక్ష్యంకాగా, ఇక కరువు నివారణకు అవసరమైన దీర్ఘకాల చర్యలవైపుగా పాలకులు దృష్టినే సారించటం లేదు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు - వ్యవసాయరంగానికి నిధులు హెచ్చించి; నీటిపారుదల సౌకర్యాలను

వారికి ఓ ప్రధాన సమస్యగా, జీవన్మరణ సమస్యగా ముందు నిలిచి వుంది. కొన్ని ఆశలు వారికి చూపుతూ అదే సమయంలో వారి న్యాయమైన జాతీయ, ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలను బలవంతంగా కాలరాచివేస్తూ కాశ్మీరు ప్రజల హృదయాలను గెలవగలమనుకోవటం, భారత పాలకుల భ్రమే అవుతుంది.

కనుక, తక్షణం ప్రజలను విభజించే, ప్రక్కదోప పట్టించే మోసగించే పద్ధతులన్నింటినీ విడనాడాలి.

సిమ్మద్రాల మిలియమ్మ సంతాపసభ

రేపల్లె, 13-12-15 :

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) నాయకులు కా॥ సముద్రాల లాజరస్ జీవిత భాగస్వామి సముద్రాల మరియుమ్మ 3-12-15న రేపల్లెలో మరణించారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) గుంటూరుజిల్లా సీనియర్ నాయకులు కా॥ ముత్తిరెడ్డి శ్రీరాములు 13-12-15న జరిగిన ఆమె సంతాపసభలో కా॥ మరియుమ్మ ఘోటోకు పూలమాల వేసి జోహార్ల ర్పించారు. పార్టీ కామ్రేడ్స్‌కు ఆమె అందించిన తోడ్పాటును, సహకారాన్ని గుర్తుచేసుకున్నారు. వారి కుటుంబసభ్యులకు ప్రగాఢ సానుభూతిని తెలియ చేశారు.

ఐక్యరాజ్యసమితి అధికారులతోకూడిన ‘నేపాలీ పౌరుల కూటమి’ ఐక్యరాజ్యసమితికి విజ్ఞప్తి చేసింది.

భారత బడా బూర్జువావర్గం ప్రాంతీయ ఆధిపత్య శక్తిగా వ్యవహరించాలనే కాంక్షతో వుంది. ఇరుగు పొరుగు దేశాలన్నింటినీ కట్టడిచేసే పెద్దన్న వైఖరితో అది వ్యవహరిస్తోంది. ఆయా దేశాల ఆంతరంగిక వ్యవహారాల్లో అది జోక్యం చేసుకుంటూ వస్తోంది. భారతదేశాన్ని తమ దాసునిగా వుంచుకునేందుకు సామ్రాజ్యవాద దేశాలు ఈ ప్రాంతీయ కాంక్షలను రెచ్చగొడుతున్నాయి.

నేపాల్ సార్వభౌమాధికారం కల దేశం. బయట శక్తుల జోక్యం లేకుండా తమ వ్యవహారాలను పరిష్కరించుకోవటం, తమ ఆంతరంగిక పరిస్థితులను చక్కదిద్దుకోవటం నేపాల్ ప్రజల హక్కు. భారత, నేపాల్ ప్రజానీకానికి రెండువైపులా హాని కలుగజేసే విధంగా నేపాల్ ఆంతరంగిక వ్యవహారాలలో భారత ప్రభుత్వ జోక్యాన్ని విరమించుకోవాలని, భారతదేశం అందులో జోక్యం చేసుకోరాదని ప్రజానీకం భారత ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేయాలి. ★

లనేది మున్నార్ టీతోట మహిళల పోరాటం ముందుకు తెస్తున్న మరొక ముఖ్యమైన విషయం. చాలామంది పురుష కార్మికులు తాగుడికి బానిసలై ఉన్నారు. ఇది ఒక పాఠంగా తీసుకుని కార్మికసంఘాలు మద్యానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి.

‘పెంపిలాయి ఒరుమాయి’కి ‘**జనశక్తి**’ తన హృదయపూర్వక మద్దతును తెలియచేస్తోంది. తన ప్రప్రథమ సమ్మెలోనే అది విజయవంతమైంది. రాజకీయ పార్టీలను, ప్రధాన సంఘాలను దూరంగాపెట్టి, స్వతంత్రంగా నడిపిన సమ్మె ద్వారా అది కేరళలోని వ్యవస్థీకృత రాజకీయపార్టీల, గుర్తింపు పొందిన కార్మిక సంఘాల వైఫల్యాలను, దివాళాకోరుతనాన్ని ప్రపంచానికి వెల్లడిచేసింది.

కార్మికుల ఐక్యత వర్ధిల్లాలి!

అధికారంలో వున్న పాలకుల ప్రోత్సాహంతో, పరిమితమైన పని విధానంతోకూడిన పోరాటాలను సంప్రదాయబద్ధంగా నిర్వహిస్తుండటం వల్లే గుర్తింపు కార్మికసంఘాలు ఇంకా మనగలుగుతున్నాయన్నది నిర్వివాదాంశం. ఆందోళనలు, పోరాటాలు నిర్వహించటంలో వారి పద్ధతి, విధానాలు చట్టబద్ధమైనంతవరకే పరిమితమౌతున్నాయి. ముందే చెప్పినట్లుగా “పనిని మందగింపచేయటం” అనే పద్ధతి ద్వారా టీ ప్లాంటేషన్

మెరుగుచేసి, బీదుభూములన్నింటికీ సాగునీటి సౌకర్యం కల్పించటం; పరిశోధనలు సాగించి, స్థానిక వాతావరణ పరిస్థితులకనుగుణమైన విత్తనాలను పెంపొందించు కోవటంతోపాటుగా, రైతాంగానికి దీర్ఘకాలిక సంస్థాగత రుణాలను అందచేయటమనే మౌలికచర్యలు చేపట్టాలి. వీటిలో ఏ ఒక్క చర్య తీసుకోవటానికి ప్రభుత్వాలేవీ సిద్ధంగా లేవు. మనదేశ వ్యవసాయరంగాన్ని సామ్రాజ్య వాడుల ప్రయోజనాలకనుగుణంగా లోబరిచిన పాలకులు, ప్రపంచ వాణిజ్యసంస్థలో చేరటం ద్వారా సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి వ్యవసాయ వాణిజ్యసంస్థల వ్యాపార ప్రయోజనాలకనుగుణంగా వ్యవసాయరంగాన్ని మలచిన దుష్ప్రతితమే, నేటి రైతాంగ దుస్థితికి కారణంగా వుంది. ఈ పరిస్థితులలో సామ్రాజ్యవాదుల ఆధిపత్యాన్ని ప్రతిఘటించటంతంపు భారత రైతాంగానికి మరో మార్గంలేదు. ★

కాశ్మీర్ రాజకీయ భవితవ్యం గురించి ప్రజలు నిర్భయంగా తమ భావాలను ప్రకటించగలిగే స్వేచ్ఛాయుత, ప్రజాస్వామిక, శాంతియుత పరిస్థితులను, వాతావరణాన్ని నెలకొల్పాలి. కాశ్మీర్ ప్రజల భవితవ్యాన్ని నిర్ణయించే హక్కును కాశ్మీరీలకే వదలివేయాలి; కాశ్మీర్ ప్రజలు తమ ప్రయోజనాల కనుగుణంగా సరైన నిర్ణయం తీసుకోగల సామర్థ్యం కలిగివున్నారు; ఆ పరిణితిని ప్రదిర్పించగలుగుతారు. ★

అధికారంలో వున్న పాలకుల ప్రోత్సాహంతో, పరిమితమైన పని విధానంతోకూడిన పోరాటాలను సంప్రదాయబద్ధంగా నిర్వహిస్తుండటం వల్లే గుర్తింపు కార్మికసంఘాలు ఇంకా మనగలుగుతున్నాయన్నది నిర్వివాదాంశం. ఆందోళనలు, పోరాటాలు నిర్వహించటంలో వారి పద్ధతి, విధానాలు చట్టబద్ధమైనంతవరకే పరిమితమౌతున్నాయి. ముందే చెప్పినట్లుగా “పనిని మందగింపచేయటం” అనే పద్ధతి ద్వారా టీ ప్లాంటేషన్

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా నాయకులు కా॥ సింహాద్రి లక్ష్మారెడ్డి ఈ సందర్భంగా మాట్లాడుతూ మరియుమ్మ గారు కా॥ లాజరస్‌కు పార్టీ కార్యకలాపాల నిర్వహణలో అండగా నిలబడటమేకాక కార్యక్రమాలకు వారి ఇంటిని కేంద్రంగా చేసుకున్న సందర్భంలో కూడా కామ్రేడ్స్ అందరినీ అమృతలాగా ఆదరించారని గుర్తుచేసుకుంటూ నివాళులర్పించారు.

ఈ కార్యక్రమంలో ఇంకా కామ్రేడ్స్ దొంతు శ్రీనివాసరావు, వెంకట్రావు, ఎం. శోభారాణి, నరసింహ రావు, ఎం. రాజేశ్వరి, ఎం. మధుసూధనరావు మరియు లాజరస్ కుటుంబసభ్యులు పాల్గొని ఆమెతో అనుబంధాన్ని గుర్తుచేసుకొని జోహార్లర్పించారు. ★

సిరియాలో అంతర్యుద్ధాన్ని తీవ్రంచేస్తున్న సామ్రాజ్యవాదుల నడుమ వైరుధ్యాలు

సిరియాలో అస్సాద్ ప్రభుత్వాన్ని కూలదోసే కుట్రల లక్ష్యంతో, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ఆ దేశంలో రేపిన, ఐదు సంవత్సరాలుగా సాగుతోన్న అంతర్యుద్ధానికి ముగింపు పలికేందుకు ఓ కార్యక్రమాన్ని నిర్ణయిస్తూ ఐక్యరాజ్యసమితి భద్రతామండలి ఏకగ్రీవంగా ఓ తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది. ఆ సంక్షోభానికి రాజకీయ పరిష్కారం కనుగొనటం గురించి కూడా ఈ తీర్మానం పేర్కొంది.

ఈ తీర్మానం ప్రకారం 2016 జనవరి నాటికి కాల్పుల విరమణతో ఈ క్రమం ప్రారంభం కావాలి. అదే సమయంలో ప్రభుత్వానికి, ప్రత్యర్థి శక్తులకు నడుమ మధ్యంతర ప్రభుత్వ ఏర్పాటు గురించి చర్చలు జరిగి, ఆరునెలల కాలంలోపు నూతన ప్రభుత్వం ఏర్పాటు కావాలి. ఆ తర్వాత 18 నెలల కాలంలో ఐక్యరాజ్య సమితి పర్యవేక్షణలో దేశంలో ఎన్నికలు జరగాలి.

అయితే, ఈ తీర్మానం కాల్పుల విరమణ ఎవరెవరికి నడుమ జరుగుతుంది; చర్చలలో ఎవరెవరు పాల్గొనబోతున్నారు; మధ్యంతర ప్రభుత్వం ఎవరెవరితో కూడి వుంటుంది; అలాగే ఎన్నికలు నిర్వహించటానికి ఎవరికి అనుమతి ఇవ్వబోతున్నారనే ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పుకుండా వదిలేసింది.

సామ్రాజ్యవాద శక్తుల ఆధిపత్య ప్రయోజనాల మధ్య లోతైన విభేదాలు, సిరియా సంక్షోభానికి కారణాలుగా వున్నాయి. మధ్యప్రాచ్యంలోని సంపన్నమైన చమురు వనరులపై ఆధిపత్యాన్ని నెలకొల్పుకొనే

ప్రయత్నంలో భాగంగా, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం, సిరియాలో అస్సాద్ అధ్యక్షుడుగా వున్న ప్రభుత్వాన్ని మార్చాలన్న ప్రచారం సాగిస్తూ వస్తోంది. ప్రతిపక్షంగా చెప్పుబడుతున్న అల్ఖైదా సంబంధిత గ్రూపులను సృష్టించి, అమెరికా వారికి ఆర్థికాన్ని, ఆయుధాలను సమకూర్చింది. సౌదీ అరేబియా, టర్కీ, ఖతార్లు ఈ క్రిడలో ప్రత్యక్ష భాగస్వాములు కాగా, ఇతర పశ్చిమ దేశాల సామ్రాజ్యవాద శక్తులు దీనికి మద్దతుదారులుగా వున్నాయి.

మరోవైపున, మధ్యప్రాచ్యంలో రష్యాకున్న ఏకైక మిత్రదేశమైన సిరియాను చేజారనీయకుండా, సిరియా ప్రభుత్వ బలగాలు సాగించే దాడులకు మద్దతుగా రష్యా తన వాయు సేనలను పంపి సహకారమందజేస్తోంది.

అస్సాద్ ను తొలగించాలని అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం వత్తిడి తెస్తుండగా, ‘ఉగ్రవాదాని’కి వ్యతిరేకంగా అస్సాద్ కు రక్షణగా రష్యా మద్దతుగా నిలుస్తోంది. సిరియాలో ప్రభుత్వాన్ని మార్చే ఎలాంటి ప్రయత్నమైనా రష్యా వ్యతిరేకిస్తోంది.

ఐక్యరాజ్యసమితి చేసిన తీర్మానంలో - అస్సాద్ ను నిరాకరిస్తున్నట్లుగా గానీ లేదా తీర్మానం అమలుచేసే క్రమంలో అస్సాద్ పాత్ర లేకుండా నిరాకరించటం గానీ చేయలేదు. ముసుగులోనున్న శక్తుల నడుమ లోతైన విభేదాలను మరుగుపరిచే ప్రయత్నమే ఈ తీర్మానం. అయితే అతి త్వరలోనే ఆ శక్తులు ముసుగు

తొలగించుకొని వేగంగా బయటకు వస్తాయనేది నిస్సందేహం.

ఇప్పటికే ఆ లక్షణాలు కన్పడుతున్నాయి. సౌదీ అరేబియా - పశ్చిమ దేశాలలో నివసించే ప్రవాస నాయకులను కొందరిని సమీకరించి, వారిచే అస్సాద్ ను తొలగించాలని డిమాండ్ చేయిస్తోంది. వారిలో ఒకరైన రియాద్ హిజబ్ ను అస్సాద్ వ్యతిరేక ప్రత్యర్థిశక్తుల ‘ప్రధాన సమన్వయకర్తగా’ ఎంపిక చేసుకున్నారు. 2012లో అస్సాద్, హిజబ్ ను సిరియా ప్రధానమంత్రిగా నియమించాడు. అయితే 2 నెలల కాలంలోనే, అస్సాద్ ప్రభుత్వాన్ని కూలదోసే ప్రయత్నాలలో భాగంగా ఫ్రెంచ్ గూఢచార విభాగం హిజబ్ కు డబ్బు అందజేయటం వెల్లడయింది.

‘తిరుగుబాటుదారు’లెవరు అనేది మరో ముఖ్యమైన విభేదాలున్న అంశం. ఐక్యరాజ్యసమితి తీర్మానం, టెర్రరిస్టు గ్రూపులను ఈ క్రమం నుండి మినహాయించింది. అయితే, ఏవి టెర్రరిస్టు గ్రూపులు, ఏవి ప్రతిపక్షాలు అనేది జవాబులేని ప్రశ్నగా వదిలి వేసింది. రెండుపక్షాలూ ఐఎస్ఐఎస్ ను టెర్రరిస్టు గ్రూపుగా అంగీకరిస్తాయి. అమెరికా తాను ఏ గ్రూపును టెర్రరిస్టు గ్రూపుగా పరిగణిస్తోందో నిర్దిష్టంగా పేర్కొనటానికి సిద్ధంగా లేదు. టెర్రరిస్టు గ్రూపుల జాబితాను తయారుచేసే బాధ్యతను జోర్డాన్ కిచ్చారు. ఈ ప్రాంతంలోని ఇతర దేశాలతో చర్చించిన పిమ్మట 20కి పైగా టెర్రరిస్టు గ్రూపులున్నట్లుగా జోర్డాన్ ఓ

జాబితాను తయారుచేసింది. వీటిలో అత్యధిక గ్రూపులకు అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం లేదా సిఐఎ ఆయుధ, సైనిక సహాయాలందిస్తోంది.

ఐక్యరాజ్యసమితిలో ఈ తీర్మానంపై ఓటింగ్ జరుగుతున్న సమయంలోనే, ఐఎస్ఐఎస్ కు, ఇతర టెర్రరిస్టు గ్రూపులకు వాహక నాళంగా సిరియా, టర్కీ సరిహద్దులో సైన్యాన్ని మోహరిస్తున్నట్లుగా ‘నాటో’ పేర్కొంది. అదే సమయంలో టర్కీకి సరిహద్దులోని సిరియా స్థానిక స్థావరమైన మేయిమిమేలో అత్యాధునిక యుద్ధవిమాన వ్యవస్థను మోహరించినట్లుగా రష్యన్ సైన్యం ప్రకటించింది. 36 విమానాలను వెంటవెంటనే నేలకూల్చగల సామర్థ్యం ఈ వ్యవస్థకుంది.

సామ్రాజ్యవాద శక్తులు శాంతి గురించి మాట్లాడుతూ అదే సందర్భంలో సైనికచర్యలు, సన్నాహాలు చేపట్టటమనేది సిరియాలో అంతర్యుద్ధం మరింత తీవ్రం కాబోతున్నదనీ, సిరియా ప్రజానీకం యొక్క జీవితాలు మరింతగా విధ్వంసం కానున్నాయని సూచిస్తోంది. సామ్రాజ్యవాద శక్తుల నడుమ దోపిడీపర్గ ప్రయోజనాలకోసం సాగే ఘర్షణ సిరియాలో అంతర్యుద్ధానికి దారితీయటమేగాక, ప్రస్తుత సంక్షోభానికి మూలకారణంగా వుంది. సిరియా, మధ్యప్రాచ్యంలోనేకాక, యావత్ ప్రపంచంలోని శ్రామిక ప్రజానీకం, శాంతికాముక ప్రజానీకం-సామ్రాజ్యవాదుల ఆధిపత్యం, సైనికజోక్యాలను ప్రతిఘటించకుండా శాంతినెలకొనటం అసాధ్యం. ★

టోనీ బ్లైయర్ ‘క్షమాపణ’ కోరటం ప్రజలను మోసగించబోదు

దోపిడీపర్గాలకు, ముఖ్యంగా సామ్రాజ్య వాదులకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్న పాలకపర్గాలు, మానవత్వానికి విరుద్ధంగా ఎంతటి క్రూర నేరాలకు పాల్పడినప్పటికీ వాటికి తగిన శిక్ష పొందటం చాలా అరుదుగా వుంది. ప్రస్తుతం-ఒకనాటి బ్రిటిష్ ప్రధాని అయిన టోనీ బ్లైయర్, 2003లో అమెరికాతో జతకలిసి ఇరాక్ పై దురాక్రమణ యుద్ధం సాగించాడు. నాటి ఇరాక్ అధినేత సద్దాం హుస్సేన్, అమెరికా, బ్రిటన్ లకు లోబడకుండా, ఇరాక్ మరియు ఇతర గల్ఫ్ దేశాలలోని చమురు వనరులను దురాక్రమించ దలచినవారి ప్రయత్నాలకు లొంగకుండా, వారందరికీ గొంతులో ముల్లులా అడ్డు నిలిచాడనేది లోకమంతటికీ తెలిసిన విషయమే.

అమెరికా నాయకత్వంలోని సామ్రాజ్యవాద దేశాలు సద్దాం హుస్సేన్ ను ఓ నరరూప రాక్షసుడిగా చిత్రీకరిస్తూ అనేక అవాస్తవాలు, అసత్యాలతో ఎంతో దుష్ప్రచారం చేశాయి. ఇదంతా-ఇరాక్ పై దురాక్రమణ యుద్ధంచేసి, ఆ దేశాన్ని లోబరుచుకునే కుట్రలో భాగంగానే సాగింది. ఈ మొత్తం కుట్రల పథకంలో అమెరికా అధినేతలతో కలిసి టోనీ బ్లైయర్ అత్యంత క్రియాశీలక పాత్ర నిర్వహించాడు. తన కుట్రలకు వ్యతిరేకంగా తన దేశంలో బలమైన నిరసనలు వెల్లవెత్తుతున్నప్పటికీ, ఇంగ్లాండును ఈ అధర్మ యుద్ధంలో దించటానికి సిద్ధ మయ్యాడు. ‘భారీ జనహాసన విధ్వంసక ఆయుధాలను సద్దాం హుస్సేన్ కలిగివున్నాడని, అతను ఏ క్షణంలోనైనా వాటిని ప్రయోగించే అవకాశముందనే కల్పితాలతో కూడిన గూఢచార నివేదిక అనేదానిని’ వండి వార్చాడు. తక్షణం ఇరాక్ లో సద్దాం హుస్సేన్ ను అధికారం నుండి కూలదోసి, అమెరికా నాయకత్వంలోని సామ్రాజ్యవాద శక్తుల స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకోవాలంటూ వీరంతా కలిసి ఈ యుద్ధానికి తెగబడ్డారు. ఇరాక్ పై దురాక్రమణ యుద్ధం జరిగి, అమెరికా నాయకత్వంలో సామ్రాజ్యవాదులు ఇరాక్ ను తమ అధీనంలోకి తెచ్చుకొని 12 సం॥లు గడిచిపోయాయి. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు ఈ దురాక్రమణ యుద్ధంలో ఇరాక్ అధ్యక్షుడు సద్దాం హుస్సేన్ ను బంధించి, అన్యాయమైన, బూటకపు విచారణ తంతు నడిపారు. తన చివరిశ్వాస వరకు సామ్రాజ్యవాదుల ముందు తల వంచకుండా నిలచిన సద్దాంను క్రూరంగా ఉరితీశారు.

ఇప్పుడు, టోనీ బ్లైయర్ ‘క్షమాపణ’ గా చెప్పబడే దానితో ముందుకొచ్చాడు. అతను ఇలా ప్రకటించాడు: ‘మాకు చేరిన (జనహాసన విధ్వంసక ఆయుధాలను ఇరాక్ కలిగివుందనే) గూఢచారిపర్గాల నివేదిక తప్పు అనే వాస్తవానికి నేను క్షమాపణ కోరుతున్నాను’.

ఈ అంగీకారం కూడా బూకరింపే. ఇది, యుద్ధ వ్యతిరేక, శాంతికాముక ప్రజానీకాన్ని తప్పుదోవ పట్టించే ఉద్దేశంతో చేసినది మినహా వేరుకాదు. ఇరాక్ దురాక్రమణ యుద్ధంలో బ్రిటన్ కూడా చొరబడే విధంగా

తన పథకానికి అనుగుణంగా రాజకీయశక్తులద్వారా వత్తిడితెచ్చి ప్రభావితం చేసేందుకొరకే, ఆనాడు ఇతని స్వీయ ఆదేశాలు, మార్గదర్శకత్వంలో ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా పైన పేర్కొనబడిన కల్పిత నివేదిక అల్లబడిందనేది వాస్తవం.

ఇరాక్ వద్ద జనహాసన విధ్వంస ఆయుధాల వంటివేమీ లేవని నిర్ధారణ అయిన తర్వాత కూడా, అమెరికా నాయకత్వంలోని సామ్రాజ్యవాద శక్తులు ఇరాక్ పై తమ దురాక్రమణ యుద్ధాన్ని కొనసాగించి, ఇరాక్ ను ఆక్రమించుకోవటంతోపాటు లక్షలాదిమంది ఇరాక్ ప్రజానీకాన్ని హత్యగావించాయి. ఇది వారి నిజ ఉద్దేశ్యాలను బహిర్గతం చేస్తోంది.

జనహాసన విధ్వంసక ఆయుధాలను ఇరాక్ ఒకవేళ కలిగి వుందనుకుంటే కూడా, లేదా అణు కార్యకలాపాలను సాగిస్తుందంటే కూడా, ఈ కారణంగా ఇరాక్ పై దురాక్రమణ దాడి ఎలా సమర్థనీయమౌతుంది? అదే సమయంలో అత్యాధునిక జనహాసన విధ్వంస ఆయుధాల గుట్టలపై కూర్చుండి, యావత్ ప్రపంచాన్ని పలుమూర్తి భీష్మపటలం చేయగలిగిన ఈ సామ్రాజ్యవాద దేశాలు - శాంతిగురించి ఇతరులకు బోధించే వచ్చును, ఈ కారణాలు చూపించి చిన్న దేశాలను శిక్షించే అధికారాన్నీ, ఏవిధంగా కలిగివుంటాయనేది కీలకమైన ప్రశ్న. ఈ ప్రశ్నలకు సామ్రాజ్యవాదులవద్ద సమాధానం లేదు. ఈ ప్రశ్నలకు జవాబు ఇవ్వాలని కూడా వారు అనుకోవటంలేదు. ఎంచేతనంటే, వారు ఈ ప్రపంచ పరిపాలకులుగా తమను తాము భావించుకుంటున్నారు.

టోనీ బ్లైయర్ ఇంకా తన ‘క్షమాపణ’గా చెప్పబడే ప్రకటనలో ఇలా పేర్కొంటున్నాడు: ‘....సద్దాంను తొలగించటంపట్ల క్షమాపణకోరటం నాకు కష్టంగా తోస్తోంది. అతను అక్కడ వున్నప్పటికంటే అతను అక్కడ లేకుండుటమే మెరుగ్గా వుంది’ అని మాట్లాడటం మూర్ఖత్వవించిన సామ్రాజ్యవాద దురహంకారం మినహా మరోటికాదు. తమ దేశంలో ఏ నాయకులను ఎన్నుకోవాలనేది, ఆ దేశంలోని ప్రజానీకానికి సంబంధించిన విషయంకాదని; సామ్రాజ్యవాద శక్తులే తమ స్వీయ ఇష్టాలు, అయిష్టాలమీద ఆధారపడి ఏ దేశాన్ని ఏ నాయకుడు పాలించాలో నిర్ణయిస్తారని అతను ఇక్కడ చెప్పదలచుకుంటున్నాడు. ఈ వైఖరిని ప్రపంచదేశాలు, ప్రపంచ ప్రజానీకమంతా ముక్తకంఠంతో ఖండించాలి.

ఇరాక్ పై అమెరికా నాయకత్వంలో సాగిన దురాక్రమణ యుద్ధంలోకి బ్రిటన్ ను లాగటంలో బ్లైయర్ వ్యక్తిగతంగా కూడా ఉత్సాహాన్ని ప్రదర్శించాడనేది స్పష్టంగా లభింపజేసే వాస్తవం. 2002 సెప్టెంబర్ 24 నాటి శ్వేతభవనపు ఓ అధికారిక సమాచారపత్రంలో (అధ్యక్షుడు బుష్ కు అమెరికా రక్షణ శాఖామంత్రి పంపినది) బ్రిటిష్ పార్లమెంటు లేదా బ్రిటిష్ మంత్రి

మండలి ఆమోదానికి చాలా ముందుగానే ఇరాక్ పై యుద్ధంలో చేరడానికి బ్లైయర్ ఆమోదం తెలిపాడని వెల్లడికావటం, బ్రిటన్ లో అలజడి రేపింది. ఇరాక్ యుద్ధంలో బ్రిటన్ పాత్ర గురించి పరిశోధించేందుకు సర్ జాన్ చిల్కాట్ అధ్యక్షునిగా 2009లో నియమించ బడిన విచారణ కమిటీని, ప్రస్తుతం లభ్యమైన శక్తివంతమైన నూతన సాక్ష్యాలను దృష్టిలో వుంచుకొని తమ విచారణను పునఃపారంభించవలసిందిగా కోరారు. ఇరాక్ వద్ద జనహాసన విధ్వంసక ఆయుధాలున్నాయని, అణుకార్యక్రమాలని కొనసాగిస్తోందని ఆరోపణలుచేస్తూ 2002 సెప్టెంబర్ 24న సమాచారపత్రం విడుదల చేయటంలో బ్లైయర్ కూడా ప్రధాన బాధ్యుడుగా పరిగణింపబడుతున్నాడు. ఇరాక్ ను ఆక్రమించే తన పథకానికి పార్లమెంటు ఆమోదం పొందేందుకు బ్లైయర్ ఈ సమాచార పత్రాన్ని ఉపయోగించాడు. ఇప్పటికే ఎంతో ఆలస్యంగా చిల్కాట్ తన విచారణానివేదికను 2016లో సమర్పిస్తాడని భావిస్తున్నారు.

ఈ క్షమాపణగా చెప్పబడేదానితో బ్లైయర్ మరో మోసపూరిత నాటకానికి తెరతీస్తున్నాడనేది నిర్వివాదం. అబద్ధాలను కప్పిపుచ్చుకొనేందుకు అతను ఇక్కడ ఓ నిరర్థక ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. చిల్కాట్ కమిటీ నిర్ధారణలను ముందుగా ప్రభావితంచేసే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు.

‘కారంపూడి మండలాన్ని కరువు మండలంగా ప్రకటించాలి’

కారంపూడిలో ప్రదర్శన

కారంపూడి, 23-12-15 :

కారంపూడి మండలాన్ని, కరువు మండలంగా ప్రకటించాలని, దేవాదాయ, ధర్మాదాయ, పూజారి మాన్యం భూముల కొలును రద్దుచేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ రైతుకూలీ సంఘం(ఆం.ప్ర.) అధ్యక్షులలో కారంపూడిలో ప్రదర్శన మరియు తహశీల్దార్ కార్యాలయం వద్ద ధర్నా జరిగింది. ఈ సందర్భంగా సంఘం జిల్లా నాయకులు కామ్రేడ్స్ నీలాద్రి రాంబాబు, జక్కంపూడి పద్మ మాట్లాడుతూ అసనుకూల వర్షపాతం,

మరియు సాగర్ కుడికాలువ నీరురాక, కారంపూడి మండలంలో వరి, ఇతర పంటలు వేయలేదని, దీనికితోడు పంటలు వేసిన రైతాంగం సరైన దిగుబడి రాక నష్టపోయారని, ఇలాంటి రైతాంగాన్ని ఆదుకోవాల్సిన బాధ్యత ప్రభుత్వానిదే అని, అదేవిధంగా కారంపూడి మండలంలో దేవాదాయ, ధర్మాదాయ, పూజారిమాన్యం సాగుచేసుకుంటున్న రైతులందరూ ఒక్క ఎకరంలో కూడా పంటవేయలేదని, ఈ పరిస్థితుల్లో కొలు చెల్లించే పరిస్థితి లేదు కనుక ఈ సంవత్సరం చెల్లించాల్సిన మాన్యం కొలును వెంటనే రద్దుచేయాలని, వ్యవసాయం సాగక రైతుకూలీలకు పనులు లేక అల్లాడుతున్న పరిస్థితి ఉందని, అందువలన ఉపాధిహామీ పథకం ద్వారా పనులు కల్పించాలని, నేడు నెలకొని ఉన్న కరువు పరిస్థితుల్లో కరువు నివారణా చర్యలు చేపట్టాలని డిమాండ్ చేశారు. ధర్నా అనంతరం తహశీల్దార్ కు మరియు ఎండోమెంట్ అధికారికి వినతిపత్రాలు అందచేశారు.

ఈ కార్యక్రమంలో ఇంకా ఎన్వైఎస్ జిల్లా అధ్యక్షులు కె. శ్రీను, రైతుకూలీసంఘం సభ్యులు సుబ్బారావు, రాంమూర్తి, తదితరులు పాల్గొన్నారు. ★

వ్యవస్థీకృత కార్మికసంఘాల, రాజకీయ పార్టీల దివాళాకోరుతనాన్ని బట్టబయలు చేసిన మున్నార్ టీతోట మహిళా కార్మికుల విజయవంత సమ్మె

మనదేశంలో టీ తోటలు ప్రధానంగా అస్సాం, పశ్చిమబెంగాల్, కేరళ రాష్ట్రాలలో వున్నాయి. 35 లక్షల మంది కార్మికులు ఈ తోటలలో పనిచేస్తుండగా, వారిలో అధికులు మహిళలే. ఈస్టిండియా కంపెనీ ప్రారంభానికి ముందునుండి మనదేశంలో టీ తోటలకు రెండున్నర శతాబ్దాల పెద్దచరిత్ర వుంది. వలస ప్రభుత్వం అస్సాం లోనూ, ఇతర సరిహద్దు ప్రాంతాలలోనూ పదావుగా వున్న భూములను కలిపేసుకుని, తేయాకు మొక్కల పెంపకానికి యూరోపియన్ ఎంటర్ప్రైజెస్ కి ఉచితంగా దీర్ఘకాలిక లీజుకి ఇచ్చింది. 'ఆర్కేట్' 'సర్దార్స్' అనే పద్ధతుల ద్వారా ఈ టీతోటలలో పనిచేయటానికి ఇతర ప్రాంతాల కార్మికులను రప్పించింది. తూర్పు, మధ్య భారతానికి చెందిన గిరిజన ప్రాంతాలనుండి ముఖ్యంగా ముండాలు, ఒరయన్లు, గోండులు, టాంటీలు, కోలులు, కొమరలు అస్సాం, పశ్చిమబెంగాలులలోని టీతోటలలో కార్మికులుగా మారారు. అదేవిధంగా తమిళనాడులోని గిరిజనులు కేరళలోని టీతోటలలో కార్మికులుగా మారారు.

అదే సమయంలో టీ తోటలను అభివృద్ధి చేయటానికి వలస ప్రభుత్వం 1859 యాక్టు 13 ద్వారా కార్మికులను కనీసం మూడేళ్ళపాటు టీతోటలకు కట్టిపడవేసే విధంగా చట్టాన్ని చేసింది. తోటల యజమానులు కార్మికులను నిలిపి వుంచుకోవటానికి వారికి ప్రభుత్వం అంగీకరించిన రాయితీలు కొన్నిటిని ఇచ్చేవారు. వసతి, మంచినీటి సరఫరా, వైద్య సదుపాయం, వంటచెరకు, బియ్యం, బట్టలు, ఒక్కోసారి కూరగాయలు పండించుకోవటానికి చిన్నపాటిస్థలం మొదలగునవి. ఆ విధంగా టీ తోటల కార్మికులకు రొక్కండ్యారాను, వస్తుసేవల రూపంలోనూ జీతాల చెల్లింపు విధానం ప్రవేశపెట్టబడి ఈ రెండున్నర శతాబ్దాలుగా కొనసాగుతూ వస్తోంది.

1947లో అధికారం బదలాయించబడిన తర్వాత కూడా, ఈ 68 సంవత్సరాలలోనూ టీ తోటల కార్మికులకు అదేవిధమైన జీతాల చెల్లింపు విధానం కొనసాగుతోంది. తమ పనిపరిస్థితులను, జీవన పరిస్థితులను మెరుగుపరచుకోవటానికి టీ తోటల కార్మికులు చేసిన వివిధ పోరాటాల ఫలితంగా భారత ప్రభుత్వం ప్లాంటేషన్ లేబర్ యాక్టు (పిఎల్ఎ) 1951ను చేసింది. అనంతరం దానికి అనేక సవరణలు కూడా చేశారు. వలస ప్రభుత్వం చేసిన చట్టాల ఆధారంగానే ఈ చట్టం చేశారు. ఈ పిఎల్ఎ చట్టం కిందకు టీ, కాఫీ, రబ్బరు, సింకోనా, యాలకుల తోటలు వస్తాయి. విద్యా, వైద్య సదుపాయాలు, క్యాంటీన్లు, క్రెక్లు, వినోద సదుపాయాలు, సముచిత వసతి కల్పించాలని పిఎల్ఎ చట్టం టీతోటల యజమానులను నిర్దేశిస్తున్నప్పటికీ, టీ తోటల కార్మికుల జీవితాలలో ఏమాత్రం చెప్పుకోదగ్గ అభివృద్ధి రాలేదు. పిఎల్ఎ కార్మికులకు ఏమాత్రం ఉపయోగపడలేదు. టీతోటల యజమానులు ఉద్యోగ పూర్వంగానే పిఎల్ఎను అతిక్రమించటం, పిఎల్ఎను అమలుచేయటంలో వారి ఉదాసీనత, టీతోటల కార్మికుల వాస్తవ దుస్థితి నుండి వచ్చే ఆకాంక్షలు, కోరికల కనుగుణంగా పనిచేయటంలో కార్మికసంఘాల సాంప్రదాయవైఖరి, వీటి అప్రజాస్వామిక పనివిధానం, వేతన ఒప్పందాలన్నీ కార్మికుల వాస్తవ పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా కార్మికసంఘాల నిరంకుశ నాయకత్వంలో ఏకపక్షంగా జరగటం-ఇవన్నీ టీతోటల కార్మికుల దుస్థితికి ముఖ్య కారణాలు.

పశ్చిమబెంగాల్, కేరళలో వామపక్ష ప్రభుత్వాలు సుదీర్ఘకాలం పరిపాలన సాగించినప్పటికీ, విప్లవ నినాదాలను అదేవనిగా వల్లెవేసినప్పటికీ, టీ తోటల కార్మికుల జీవన పరిస్థితుల్లోగానీ, పనిపరిస్థితుల్లోగానీ వివిధమైన మౌలికమార్పు రాలేదు సరికదా, ఇతర రాష్ట్రాలలో ఎలావుండో అలాగే వుంది.

నూతన సరళీకరణ ఆర్థికవిధానాలు మనదేశంలో ప్రవేశించిన తర్వాత, టీ తోటల యజమానులు ఏం పాట మొదలుపెట్టారంటే, ప్రపంచ మార్కెట్లో తాము పోటీపడలేకపోతున్నామని, అలా పోటీపడనివ్వకుండా ఉత్పాదక ఖర్చులు పెరిగిపోతున్నాయని! అందుకని కార్మికులకు ఇవ్వాలన్న సదుపాయాలైన విద్య, వైద్యం, ఆహారం, వసతి, వేతనంతో కూడిన సెలవు, పండుగ సెలవలు మొదలగు వాటిని తాము భరించలేమని! ఇంకా వాళ్ళేమి డిమాండు చేస్తున్నారంటే, ఈ సదుపాయాలన్నింటినీ సామాజిక బాధ్యతగా చూడాలని, 2007 మంత్రివర్గ కమిటీ సిఫారసుల ప్రకారం కేంద్ర,

రాష్ట్రప్రభుత్వాలు ఈ సామాజిక బాధ్యతను నిర్వర్తించాలని అంటున్నారు. ఈ మంత్రివర్గ కమిటీ సిఫారసు ప్రకారం రాష్ట్రప్రభుత్వం, కేంద్రప్రభుత్వం, టీతోటల యజమానులు 10:40:50 నిష్పత్తిలో వీటిని భరించాలి. ఈ సిఫారసు ఆర్థికశాఖకు చెందిన 102 మంది సభ్యుల పార్లమెంటరీ స్టాండింగ్ కమిటీ యొక్క ఆమోదాన్ని కూడా పొందింది. ఈ విధమైన వాదనలతో టీతోటల యజమాన్యాలు, కార్మికుల సాధారణ డిమాండ్లైన 1951 ప్లాంటేషన్ లేబర్ యాక్టు ప్రకారం కనీసవేతనాలను పెంచటం, చట్టబద్ధంగా వారికి కలుగజేయాల్సిన సౌకర్యాలలో మెరుగుదల మొదలగు వాటిని నిరాకరిస్తున్నారు. వర్గసంకర రాజకీయ విధానాలను, ఆచరణను కలిగి ఉన్న ట్రేడ్ యూనియన్ల నాయకత్వం ఈ అసంబద్ధపు వాదనలు తిప్పికొట్టే పరిస్థితిలో లేదు.

ఈ కారణంచేతనే టీతోటల కార్మికులు కనీసపాటి వేతనాలను కూడా పొందలేకపోతున్నారు. ఆయా రాష్ట్రాలలోని ఇతర నైపుణ్యంలేని కార్మికులు, వ్యవసాయ కార్మికులతో సమమైన వేతనాలను కూడా పొందలేక పోతున్నారు.

2015, జులై 29న అస్సాం రాష్ట్రప్రభుత్వం ఒక నమూనా ప్రకటనను జారీచేసింది. దాని ప్రకారం టీతోటలలో పనిచేసే సాధారణ రోజుకూలీ కార్మికునికి కనీసవేతనం రు.177.19గా వుండాలి. ఇది 2014 సెప్టెంబరు నుండి అమలువుతున్న ఇతర నైపుణ్యంలేని కార్మికుల వేతనంతో సమానం. దీని ప్రకారం రు.140.50 మాత్రమే టీ తోటల కార్మికులు రొక్కంగా పొందుతారు. రు.33.69 ఇతర సేవలు, సదుపాయాల రూపంలో (అందులో రు.11.59 చట్టబద్ధంగా పొందాల్సినవి, రు.22.10 చట్టబద్ధం కానివి) వుంటాయి.

పశ్చిమబెంగాల్ లో టీతోటల కార్మికులు చేసిన అనేక ఆందోళనల తర్వాత, త్రైపాక్షిక చర్చల అనంతరం 2015 ఫిబ్రవరిలో ఒక వేతన ఒప్పందానికి వచ్చారు. దీనిప్రకారం కార్మికులకు రొక్కం రూపంలో లభించే జీతం రోజుకు రు.122.40. ఇది ఆ రాష్ట్రంలోని వ్యవసాయ కార్మికులకు చట్టబద్ధంగా చెల్లిస్తున్న కనీస వేతనం కంటే ఎంతో తక్కువ.

ఆవిధంగా టీ ఉత్పత్తిలో పెద్దమైన రెండు రాష్ట్రాల లోని కార్మికసంఘాలు కార్మికులకు న్యాయమైన, కనీసమైన వేతనాలను సాధించటంలో విఫలమయ్యాయి.

ఈ నేపథ్యంలో ఇప్పుడు కేరళ రాష్ట్రంలోని టీ తోటల కార్మికుల దుస్థితిని పరిశీలించాలి.

కేరళ రాష్ట్రంలో వివిధ తోటల్లో పనిచేసే 3 1/2 లక్షలమంది కార్మికుల వేతనాలను నిర్ణయించటానికి, వారి పని పరిస్థితులను, ఇతర డిమాండ్లను నిర్ణయించటానికి 'ప్లాంటేషన్ లేబర్ కమిటీ' ఉన్నది. ఈ కమిటీలో రాష్ట్రప్రభుత్వ ప్రతినిధులు, తోటల యజమానులు, కార్మికులు (కార్మికసంఘాలు) వుంటారు. ఈ కమిటీలో సిబిఐయూ, ఏఐటీయూసీ, ఐఎన్ టీయూసీలు కార్మికుల ప్రతినిధులుగా వున్నాయి. సిబిఐ(ఎం)-దాని వామపక్ష మిత్రులు, కాంగ్రెసుపార్టీ-దాని మిత్రులు కేరళ రాష్ట్రంలో రెండు ప్రధాన కూటములుగా నున్నాయి. దాదాపు ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా రాష్ట్రాన్ని పరిపాలిస్తున్నాయి.

టీతోట కార్మికుల వేతనాలను 2011 మే 22న చివరిసారిగా సవరించారు. వాస్తవానికి 2014 డిసెంబరు 31కి మరల సవరణలు జరగాలి. కానీ ప్లాంటేషన్ లేబర్ కమిటీ 9 నెలలు గడిచిపోయినాగానీ, వేతనాలు సవరించటానికి అవసరమైన ఏ చర్యలూ చేపట్టలేదు. వేతనాల సవరణ కొరకు మూడు కార్మిక సంఘాలు చేసింది శూన్యం. కార్మికుల ఆదాయాలకు, జీవనప్రమాణాలకు పొంతనలేకపోవటంవలన కార్మికులు చెప్పురాని బాధలను, కష్టాలను అనుభవిస్తున్నారు.

తోటల విభాగంలోని కార్మికులు, ప్రత్యేకించి టీ తోటల కార్మికులు కార్మికసంఘాల పనితీరుపట్ల తీవ్ర అసంతృప్తితో వున్నారు. ముఖ్యంగా మహిళా కార్మికులు తీవ్రబాధితులుగా వున్నారు. ఈ మహిళా కార్మికులు తమ వాస్తవ జీవన పరిస్థితులలో, పనిపరిస్థితులలో ఊరట కలిగించే చర్యలేమీ తీసుకొనని రాజకీయ పార్టీలపై, కార్మిక సంఘాలపై విసిగిపోయి వున్నారు.

కణ్ణన్ దేవన్ పిల్స్ ప్లాంటేషన్ కంపెనీ (కెడిహెచ్పి) కేరళలోని మున్నార్ లో టాటా గ్రూపు సంస్థగా వుంది. ఈ గ్రూపు టెట్లీ టీ యజమానిగా మొత్తం 24వేల హెక్టార్లలో 17 ప్లాంటేషన్స్ కలిగి వుంది. 2005లో టాటా సంస్థ తోటల వ్యాపారం నుండి తప్పుకోవటానికి నిశ్చయించుకుని, భాగస్వామ్య నిర్వహణపేరిట కెడిహెచ్పి

లోని 75 శాతం షేర్లను, అందులోని 13,350 మంది కార్మికులకు ఒక్కొక్కరికి 300 షేర్లచొప్పున అమ్మింది. 'భాగస్వామ్య నిర్వహణ' (కార్మికులతో) అనే నినాదంతో యాజమాన్యం ఎంతో తెలివిగా కార్మికులను కంపెనీకి వెట్టికూలీలుగా కట్టిపడేసింది. యాజమాన్యపు విధానాలకుగానీ, నిర్ణయాలకుగానీ అడ్డుచెప్పని విధంగా, ఈ అందమైన పథకరచనద్వారా కెడిహెచ్పి ప్రపంచంలో 'ఉద్యోగస్తులే యజమానులైన' అతిపెద్ద టీ కంపెనీగా అవతరించింది. టీ ఉత్పాదనకు నమూనాగా మున్నార్ పట్టణం టూరిస్టు ప్రదేశంగా మారి టూరిస్టుల రాక పెరిగింది. ఉద్యోగులే యజమానులైన, మోడల్ టీ ఫ్యాక్టరీగా విలసిల్లుతున్న ఈ ప్రభలో ఆవగింజంత వాటాగానీ, వాటి లాభాలుగానీ వాటా దారులైన టీతోటల మహిళా కార్మికులకు ఏమాత్రం దక్కటంలేదు. ఈ మహిళల్లో చాలామంది మధ్య వయస్సులు, తమిళ నేపథ్యానికి చెందినవారు. తరాల తరబడి తీవ్రదోషిడికి గురవుతూ, వారి శ్రమతో టాటా యాజమాన్యానికి లాభాల సిరులు కురిపిస్తున్నవారు.

మహిళా కార్మికులు ప్రధానంగా టీ ఆకు తెంపే పనిచేస్తారు. ఉదయం 6 గం||లకే పనికి హాజరై మధ్యాహ్నం 12 వరకు ఏకబిగిన పనిచేస్తారు. ఒక గంట విశ్రాంతి తర్వాత మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటకు మొదలుపెట్టి సాయంత్రం 6 గం||వరకు పనిచేస్తారు. చాలామంది ఉదయం ఖాళీ కడుపుతోనే వస్తారు. ఎందుకంటే ఇంట్లో పనులు చూసుకున్నాక వారికి టీ తాగే టైము కూడా వుండదు.

ఆ ఏటవాలు కొండచరియల్లో సుమారు 70 కిలోల టీఆకును వారు తమ భుజాలమీద మోస్తారు. తీవ్రమైన తలనొప్పులతో (పనివల్ల కలిగినవి)వారు బాధపడతారు. ఈ కారణంచేతనే వారు తప్పనిసరిగా పనికి గైర్హాజరవుతారు. టీ తోటలలో విచ్చలవిడిగా పురుగుమందులు చిమ్మబడి, వాటి తాలూకు దుష్ప్రభావాలకు కూడా మహిళా కార్మికులు గురవుతారు. చాలాసేపు నిలబడివుండటం, అధిక బరువు మోయాల్సి రావటం మహిళా కార్మికులకు అదనపు సమస్యగా మారింది. చాలామందికి డాక్టర్లు గర్భంంచి తొలగించు కోమని సలహా ఇచ్చారు. అలాచేస్తే పనిచేసే సామర్థ్యం తగ్గిపోతుందేమోననే భయంతో వారు ఆ నొప్పిని భరిస్తున్నారు. చాలామంది మహిళా కార్మికులు కీళ్ళ నొప్పులతో బాధపడుతున్నారు. సెలవు పొందే సదుపాయం ఉన్నప్పటికీ, ఒక్కరోజు సెలవు పెట్టినా జీతం కత్తిరిస్తారు. ఎవరికైనా క్రిమికిటకాల వంటివి కుట్టినా, ప్రాథమిక చికిత్స అనంతరం మళ్ళీ పని చేయాల్సిందే.

నిబంధనల ప్రకారం ఒక్కొక్కరు కనీసంగా రోజుకు 21 కిలోల ఆకును తెంపాలి. కానీ రోజుకు షుమారుగా 200 కిలోలు తెంచేట్లుగా కార్మికులు బలవంతంగా మలచబడ్డారు. అదనంగా తెంచిన వాటికి కిలోకి కేవలం 60పై|| చెల్లిస్తారు. కానీ దానికే సూపర్వైజర్లకు 5 రూ|| చెల్లిస్తారు. ఎందుకంటే సూపర్వైజర్లు బలవంతంగా పనిచేయిస్తారు కనుక.

నగదు రూపంలో చెల్లింపులు ఈ విధంగా వుండగా, సేవల రూపంలో చెల్లింపులు దీనికన్నా అధ్వాన్నంగా వున్నాయి.

ప్లాంటేషన్ లేబర్ యాక్టు ప్రకారం పనిప్రదేశానికి సమీపంలో కార్మికులకు వసతి సౌకర్యాన్ని యాజమాన్యం కల్పించాలి. కానీ మున్నార్ టీఎస్టేట్లో (దేశంలోని ఇతర ఎస్టేట్లో మాదిరే) యాజమాన్యం కార్మికులకు ఒకే వరుసలో ఉన్న ఒక్క గది ఇళ్ళను కేటాయించింది. అవి కట్టిన నాటినుండి మరమ్మతులకు నోచుకోక శిథిలావస్థకు చేరాయి. వీటిని కార్మికులు 'లేయన్లు' అని పిలుస్తారు. ఉన్నతాధికారులెవరైనా పర్యటించినప్పుడు ఈ లేయన్లకు కంపెనీ కొద్దిపాటి అలంకరణ చేస్తుంది. కానీ ఈ ఖర్చుకూడా కార్మికుల జీతాల్లోంచే కోత పెడతారు. ఈ ఒక్కగది కుటీరాలకు బాత్రూం సదుపాయంగానీ, ఇతర సదుపాయాలుగానీ లేవు.

మరో సేవారూపపు వేతన చెల్లింపు ఏమంటే కార్మికుల పిల్లలకు విద్యాబోధన, వారి కుటుంబాలకు వైద్యసహాయం.

కెడిహెచ్పి యాజమాన్యం చట్టబద్ధంగా తప్పనిసరిగా కల్పించాల్సిన ఈ సదుపాయాలను ఏమాత్రం లక్ష్యపెట్టకుండా బేఖాతరు చేస్తున్నది. అత్యంత నామమాత్రంగా మాత్రమే వాటిని కల్పిస్తూ వాటిసో

పరిహాసంగా మార్చింది. ఎస్టేట్లో వున్న యాజమాన్యపు స్కూళ్ళలో కార్మికుల పిల్లలకు ఉచిత విద్యాబోధన జరగాలి. కానీ ఇక్కడ నాల్గవ తరగతి వరకు మాత్రమే ఉచితవిద్య. తర్వాత ఫీజులు చెల్లించాల్సిందే. ఫీజులు చెల్లించలేక కార్మికులు తమ పిల్లలను ఎంతో దూరాన ఉన్న ప్రభుత్వ పాఠశాలలకు పంపుతున్నారు.

కంపెనీ హాస్పిటల్స్లో అందించబడే వైద్య సదుపాయం అతికొద్ది మాత్రమే. ప్రతి బాధకు కార్మికులకు తెల్లటి మాత్రలు ఇస్తారు. అవి వారి అనారోగ్యాన్ని ఏమాత్రం నయం చేయలేవు.

కార్మికుల కొరకు కంపెనీ పెట్టిన ఖర్చు - వారితో ఏమాత్రం సంప్రదించకుండానే, వారి అంగీకారం లేకుండానే వారి జీతాల నుండి మినహాయించ బడుతుంది. ఆ విధంగా ప్లాంటేషన్ కార్మికులకు చెల్లిస్తున్న వేతనం, కేరళలోని రోజువారీ కూలీకి లభించే వేతనంలో సగం మాత్రమే. ఈ ఆగస్టులో అస్సాంలోని టీ పరిశ్రమలపై పరిశోధన చేసిన జస్టిస్ రౌలెట్ కార్మికుల పనిపరిస్థితులు, జీవన పరిస్థితులు చాలా అధ్వాన్నంగా వున్నాయని, వేతనాలు చాలా తక్కువగా వున్నాయని, వారి కుటుంబాలు పోషకాహార లోపంతో తీవ్రమైన జబ్బులతో మరణాలకు చేరువవుతున్నాయని, కేరళలో పరిస్థితి కూడా దీనికి ఏమాత్రం భిన్నంగా లేదని తేల్చాడు.

ఈ బాధలకు తోడు మరోసామాజిక రుగ్మత వారిని పట్టిపీడిస్తోంది. పురుష కార్మికులు తాగుడికి బానిసలై, వారి కష్టాధిత్వాన్నంతా దానికే ధారపోస్తూ, కుటుంబ అవసరాలను, బాధ్యతలను నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారు.

ఎంత పనిచేసినా ఒక మహిళా కార్మికురాలి వేతనం నెలకు రు. 5000/- మించదు.

కెడిహెచ్పిలో కార్మికుల భాగస్వామ్య నిర్వహణ, మహిళా కార్మికులను టీ ఎస్టేట్ల కట్టు బానిసలుగా కుదించివేసింది.

టీ పరిశ్రమలో టీ ఆకు తెంపేవాళ్ళే కీలకం. వారిపైనే దాని అభివృద్ధి ఆధారపడి వుంది. ఈ పరిశ్రమలో పురుషులు టీ ఆకు తెంపే పనికాక, దానిని వ్యాపార సరుకుగా మార్చే క్రమంలో విభిన్నమైన ఉద్యోగాలలో పనిచేస్తున్నారు.

ప్రతిసంవత్సరం యాజమాన్యం ప్లాంటేషన్ కార్మికులకు బోనసులను ప్రకటించి, చెల్లించాలి. గతసంవత్సరం కంపెనీ కార్మికులకు 19శాతం బోనస్ చెల్లించింది. కార్మికులు ఈ సంవత్సరం కూడా అదేవిధంగా వుంటుందని ఆశిస్తూవచ్చారు.

కానీ యాజమాన్యానికి మంచి లాభాలు వచ్చినప్పటికీ, ట్రేడ్ యూనియన్లతో సమావేశమై 10శాతం బోనస్ను మాత్రమే ప్రకటించింది. ఈ విధంగా బోనస్లో కోతపెట్టినా ట్రేడ్ యూనియన్లు కిమ్మనలేదు. ఇప్పటికే భరించరాని బాధలు పడుతున్న ప్లాంటేషన్ మహిళా కార్మికులపై ఇది మరో మోయరాని భారమైంది. ట్రేడ్ యూనియన్ల పరోక్ష మద్దతుతో యాజమాన్యం చేసిన మోసానికి వ్యతిరేకంగా మహిళా కార్మికుల ఆగ్రహ ప్రదర్శనకు ఇది కారణమైంది.

ఈ పరిస్థితులు మహిళా కార్మికులను స్వతంత్రమైన, సహజమైన నిరసన చర్యలకు పురికొల్పాయి. సెప్టెంబరు 3 నుండి మున్నార్లోని కెడిహెచ్పి ముఖ్యమైన ఆఫీసుల ముందు వారు సమ్మెకు దిగారు. 6000 మంది పాక్షికంగా అక్షరాస్యులైన మహిళా కార్మికులు, వివిధమైన నిర్వహణా నైపుణ్యాలు లేని వాళ్ళు. తమ ప్రయోజనాలను కాపాడుకోవటానికి, అధికారంలో వున్నవారికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం ప్రారంభించారు. వాళ్ళు 20శాతం బోనస్ను డిమాండు చేయటంతోపాటు, ప్రస్తుతం రోజుకు 232 రూ||లుగా వున్న కనీస వేతనాన్ని రోజుకు రు.500/- చేయాలని కోరారు. మోసపూరిత రాజకీయ పార్టీల నాయకులను, యజమానులతో కుమ్మక్కైన కార్మికసంఘాలను పక్కనపెట్టి ఆందోళన కొనసాగించటానికి వారు నిశ్చయించారు. కార్మిక సంఘాలపై వారు తీవ్ర అసంతృప్తితోనూ, ఆగ్రహంతోనూ వున్నారు. పురుషులను తాగుడు బారినుండి తప్పించటానికి కార్మిక సంఘాలు వివిధమైన చర్యలు తీసుకోకపోవటం వారి ఆగ్రహానికి కారణం. 6000 మంది మహిళలు కంపెనీ హెడ్క్వార్టెసు ముందున్న మెయిన్రోడ్డును ఆక్రమించారు. 'పెంపిలాయి ఒరుమాయి' (మహిళల ఐక్యత) బ్యానర్పై వారి ఆందోళన సాగించారు.

ప్లాంటేషన్ మహిళా కార్మికులు ఆందోళన ప్రారంభించిన తర్వాత మాత్రమే సిపిఐ, సిపిఐ(ఎం), కాంగ్రెసు వంటి పార్టీలు, వారి అనుబంధ కార్మిక సంఘాలు ఈ ఆందోళన యొక్క ప్రాముఖ్యతను, ప్రాధాన్యతను అర్థం చేసుకున్నాయి. తమ ప్రతిష్టకు కలగబోతున్న సష్టాన్ని కూడా వారు అంచనా వేసుకున్నారు. అందుకే ఈ ఆందోళనకు మద్దతిచ్చే పేరుతోను, దీనికి సంఘీభావం ప్రకటించే పేరుతోనూ ఉద్యమంలో ప్రవేశించటానికి వారు ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు.

కానీ మహిళా కార్మికులు ఈ కార్మికసంఘాల నాయకత్వాన్ని దృఢంగా తిరస్కరించారు. మహిళా కార్మికులు, పిల్లల తల్లులతో సహా ప్రతిరోజూ ఉదయం 10 గం||లకు కంపెనీ ఆఫీసుకు చేరుకునేవారు. వాళ్ళు రోడ్లను దిగ్బంధం చేశారు; కానీ ఏనాడూ హింసకు పాల్పడలేదు.

కాంగ్రెసు, సిపిఐ(ఎం) పార్టీలు వారి మహిళా నాయకులను, సమ్మెచేస్తున్న మహిళా కార్మికులకు సంఘీభావం తెలియజేయటానికి, వాళ్ళలో ప్రవేశపెట్ట బోయినప్పుడు, ఆందోళన చేస్తున్న మహిళా కార్మికులు వారిని సమ్మెస్థలం నుండి తరిమికొట్టారు. స్థానిక ఎంఎల్ఎ అక్కడి నుండి పారిపోయాడు. ఎల్డిఎఫ్ నుండి, యుడిఎఫ్ నుండి వచ్చిన మహిళా నాయకులు అనేకమంది సమ్మెకారుల ఆగ్రహాన్ని చవిచూశారు. కేవలం సిపిఐ శాసనసభ్యులు ఇ.ఎస్.బీజింద్, సమ్మె ప్రారంభంలోనే వారిని కలిసినందున, కొబ్బిలో చర్చలు జరిగి, ఒక పరిష్కారం ఏర్పడేవరకు వాళ్ళతో కలిసి కూర్చోవటానికి అంగీకరించారు.

9 రోజుల సమ్మె అనంతరం, అనేకమార్లు చర్చలు జరిగిన పిదప యాజమాన్యం మహిళాకార్మికుల న్యాయమైన డిమాండ్లకు తల ఒగ్గక తప్పలేదు. సెప్టెంబరు 13న ముఖ్యమంత్రి 8.33 శాతం బోనస్‌గాను, 11.67 శాతం పరిహారంగాను మొత్తానికి 20శాతం చెల్లించనున్నట్లు ప్రకటించాడు. ఇది కూడా సెప్టెంబరు 21 లోపు చెల్లించాలి. కనీస వేతనాన్ని రోజుకు రూ.500/-గా చెయ్యాలన్న డిమాండును సెప్టెంబరు 26న జరిగే ప్లాంటేషన్ లేబర్ కమిటీ సమావేశంలో చర్చించి నిర్ణయిస్తారని కూడా ప్రకటించాడు.

రాజకీయ పార్టీలను, కార్మిక సంఘాలను వాటన్నింటి వాదనలతో సహా పక్కనబెట్టి, ఒక ప్రసిద్ధమైన నాయకత్వం ఎవరూ లేకుండా సాగిన ప్లాంటేషన్ మహిళా కార్మికుల సమ్మె అసమానమైనది. తమ ప్రధాన డిమాండ్లైన 20శాతం బోనస్‌ను సాధించటంలో అది విజయవంతమై ప్లాంటేషన్ కార్మికుల ఉద్యమాల చరిత్రలోనే చరిత్రను సృష్టించింది. అది కార్మికుల ఉద్యమాలపై బ్రిడ్ యూనియన్ల గుత్తాధిపత్యాన్ని దెబ్బతీయటంతోపాటు, కార్మికుల ప్రయోజనాలను కాపాడటంలో ప్రముఖ యూనియన్ల వైఫల్యాలను, దివాళాకోరుతనాన్ని ఎత్తిచూపింది. వామపక్ష పార్టీలతో సహా రాజకీయపార్టీల బుకాయంపులన్నింటినీ అది కడిగిపారేసింది. కార్మికుల పార్టీగా సిపిఐ(ఎం)కున్న పేరును అది ధ్వంసం చేసి కార్మికులలో సిపిఐ(ఎం) ప్రభావానికి గండికొట్టింది.

ఒక స్పష్టమైన నాయకత్వంలేని ఈ సమ్మెవల్ల తమకున్న పునాదులు కదిలిపోతాయోమోనన్నదే ప్రధానపార్టీల ఆందోళన అంతా. దీనివల్లే సిపిఐ(ఎం), కాంగ్రెస్‌పార్టీ స్వస్థ నివారణా చర్యలను ప్రారంభించాయి. సమ్మెచేస్తున్న కార్మికుల వద్దకు వారి మహిళా నాయకులను పంపారు. ఇంకా మాజీమంత్రి పి.కె.శ్రీమతిని, కేరళ ప్రదేశ్ కాంగ్రెసు నాయకురాలు, ఎం.పి. అయిన బిందుకృష్ణను వారితో కలిసికూర్చోవటానికి పంపారు.

చర్చల ముగింపు రోజైన సెప్టెంబరు 13న, అనుకూలమైన ఒప్పందానికి వచ్చిన రోజున ప్రతిపక్ష నాయకుడైన వి.ఎస్. అచ్యుతానందన్ స్వయంగా మున్నార్ వచ్చి, మహిళా కార్మికులు సమ్మెచేస్తున్న స్థలానికి వెళ్ళి వాళ్ళకు సంఘీభావం ప్రకటిస్తూ ఇలా అన్నాడు. “ఒకసారి అధికారంలోకి వచ్చాక ఎల్డిఎఫ్, ఒక కొత్త మున్నార్‌ను సృష్టించే ఏజెండాను ముందుకు తీసుకుపోతుంది.” ఒక అస్పష్టమైన వాగ్దానాన్ని, కార్మికుల ఆకాంక్షలతో ఏమాత్రం సంబంధంలేని దాన్ని ప్రకటించటంలో అతని, అతని పార్టీ ఆకాంక్షలేమిటన్నది స్పష్టంగానే వుంది. విసిగి, వేసారి వున్న కార్మికుల ఓట్లను పొందటంద్వారా ప్రభుత్వాధికారంలోకి రావాలన్నదే వారి ఆసక్తి అంతా.

అక్టోబరు 4న స్థానిక సంస్థలకు ఎన్నికలు జరగనున్నందున, ఈ మహిళా కార్మికుల సమ్మె - అధికారం కోసం పోటీపడుతున్న ప్రధాన పార్టీలైన కాంగ్రెసు, సిపిఐ(ఎం)లను చీకాకు పరిచింది.

మున్నార్ మహిళా కార్మికుల సమ్మె విజయ వంతమైన తర్వాత, సిపిఐ(ఎం) పార్టీ కేంద్రపత్రిక

‘పీపుల్స్ డెమోక్రసీ’ 14.9.2015 సంచికలో ఒక చిన్న వ్యాసం ప్రచురించింది. మహిళా కార్మికుల విజయాన్ని వర్ణిస్తూ, సిపిఐ(ఎం), ప్రత్యేకించి విఎస్. అచ్యుతానందన్ మరియు సిఐటియులు ఇచ్చిన ప్రత్యక్ష మద్దతువల్లే ఈ విజయం సాధ్యపడిందన్నట్లు ఆ వ్యాసంలో పేర్కొన్నారు.

మొదట్లో మహిళలు సాగించిన ఈ పోరాటాన్ని సోషల్ మీడియా ఏమాత్రం పట్టించుకోలేదు. మూడు రోజులకు పైగా సమ్మె నడచిన తర్వాత మాత్రమే సోషల్ మీడియా దానిని గుర్తించింది. సమ్మె విజయాన్ని అది ప్రశంసించింది. అంతేకాక ఈ సమ్మెకు సంబంధించిన అన్ని వాస్తవాలను, సమ్మె విజయంలో ఇమిడి వున్న అన్ని చిక్కుముళ్ళను అది వెలుగులోకి తెచ్చింది.

ప్రధాన రాజకీయ పార్టీలైన కాంగ్రెసు, సిపిఐ(ఎం) వాటి అనుబంధ కార్మికసంఘాలు తమను తాము రక్షించుకునే ప్రయత్నంలో ఒకవైపు బూటకపు అణకువ తనాన్ని ప్రదర్శిస్తూనే మరోవైపు విజయవంతమైన మున్నార్ మహిళా కార్మికుల సమ్మె ప్రాధాన్యతను, ప్రాసంగికతను తక్కువ చేసేరూపంలో ఎదురుదాడి ప్రారంభించాయి.

యుడిఎఫ్ ప్రభుత్వ విధానాలే, టీ తోట కార్మికుల దురవస్థకు ముఖ్య కారణమని చెప్పటం, తమ సంఘీభావం వల్లే ఈ సమ్మె విజయవంతమైందని ఆకట్టుకోవటానికి చూడటం అన్నది సిపిఐ(ఎం), సిఐటియులు ఎంచుకొన్న పద్ధతి.

మరోవైపు సిపిఐ(ఎం), సిఐటియులు టీ తోట కార్మికుల ప్రయోజనాల విషయంలో కెడిహెచ్పీ కంపెనీతో రాజీపడ్డాయని కేరళ ముఖ్యమంత్రి ఆరోపించారు. వామపక్ష కార్మికసంఘాలు ప్రజాస్వామ్య పద్ధతిలో పనిచేయటంలేదని, అదే మహిళా కార్మికుల సమ్మెకు కారణమైందని కూడా వారు నిందించారు.

కార్మిక సంఘాల నేతలు, వారెంతగా బాధ్యతను క్రిందిస్థాయి నాయకత్వంపై నెట్టే ప్రయత్నం చేసినప్పటికీ, తాము చేసిన తప్పిదాలకు వారు అవమానపడక తప్పలేదు.

సిఐటియు కేరళ రాష్ట్ర అధ్యక్షుడైన అనంతలవోట్లం ఆనందన్ సెప్టెంబరు 14న హిందూ పత్రికలో ఈ విధంగా అంగీకరించాడు: ‘ఇది స్పష్టమే. ఇప్పుడున్న క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో మేం గనుక బేరమాడితే తోటలను, ఫ్యాక్టరీలను మూసేయాలి ఉంటుందనే యాజమాన్యపు వాదన నుండి మేము తప్పించుకోలేకపోయాం. వాటికి భయపడి మేం వెనుకడుగు వేయాల్సింది కాదు’. ఆవిధంగా అతను చాలా స్పష్టంగా తమ కార్మికసంఘం యొక్క రాజకీయ దివాళాకోరుతనాన్ని అంగీకరించాడు. సిపిఐ రాష్ట్ర కార్యదర్శి, ఏఐసిటియు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి అయిన కణన్ రాజేంద్రన్ సిఐటియు అధ్యక్షుని అభిప్రాయంతో ఏకీభవిస్తూ, అతను అదనంగా అన్నదేమంటే కార్మికుల జీవన ప్రమాణాలకు, వారి ఆదాయాలకు ఏమాత్రం సంబంధంలేదని, రోజుకు రూ. 500/-గా కనీస వేతనం ఉండాలనే డిమాండును తాము పెట్టి ఉండాల్సిందని అన్నాడు. ఐఎన్టీయూసీ రాష్ట్ర అధ్యక్షుడైన ఆర్. చంద్రశేఖర్‌న్ ఇదంతా స్థానిక కార్మికసంఘ నాయకత్వాల వైఫల్యమని, మొత్తం బాధ్యతనంతా వారిపైకి నెదుతూ తప్పించుకోజూశాడు.

ఈ మూడు కార్మికసంఘాలు సెప్టెంబరు 2న జరిగిన అఖిలభారత ఒకరోజు సమ్మెలో భాగంగా అప్పటికే తాము రోజుకు రూ. 500/- కనీస వేతనాన్ని డిమాండు చేశామని వాదించటంలో ఏకగ్రీవంగా ఉండి, మహిళా కార్మికుల సమ్మెలోని ఈ డిమాండుకు ఏవిధమైన ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యతలేదని చెప్పి విఫల ప్రయత్నాలను చేశాయి.

కానీ రాజకీయ పార్టీలు, కార్మిక సంఘాల నాయకులు సమ్మె జరుగుతున్నప్పుడు, సమ్మె విజయ వంతమైన తర్వాత వారి నిష్క్రియ, వైఫల్యాలపట్ల ప్రజల నుండి, మీడియా నుండి తీవ్ర విమర్శలనెదుర్కోవలసి వచ్చింది.

అందుకే సిపిఐ(ఎం), సిఐటియు మున్నార్ మహిళల సమ్మెను, దాని ప్రాధాన్యతను తక్కువచేసి చూపటానికి ఇంకా చెప్పాలంటే పరిహాసించటానికి పూనుకున్నాయి. ఎంతో నేర్పుగా ‘స్వార్థప్రయోజనాలు’, ‘గుత్తాధిపత్య మీడియా’ అంటూ తమను తీవ్రంగా విమర్శించినవారిని అవి ఖండించాయి. పీపుల్స్ డెమోక్రసీ సెప్టెంబరు 21-27 సంచికలో ఎల్వారం కరీం వ్రాసిన వ్యాసం ప్రచురితమైంది. ఈ వ్యాసంలో మున్నార్ టీ తోటల సమ్మె వాస్తవాలను తెలియచేస్తున్నా మంటూ వారి అసలు స్వరూపాన్ని, అభిప్రాయాలను, రాజకీయ అవగాహనను, వారి నిరంకుశాధికార సంఘ నాయకత్వపు కార్యచరణను బట్టబయలు చేసుకున్నారు.

తమ రాజకీయ దివాళాకోరుతనాన్ని వైఫల్యాలను సమర్థించుకోవటానికి ఆ వ్యాసం ఈ క్రింది వాదనలను చేసింది.

‘మున్నార్ సమ్మె బ్రిడ్ యూనియన్లకు వ్యతిరేకమైందని స్వార్థ ప్రయోజనాలతో విస్తృత ప్రచారం చేశారు. గుత్తాధిపత్య మీడియా సహజంగానే ఈ అవకాశాన్ని వామపక్ష విధానాలను, వాటి కార్మిక సంఘాలను విమర్శించటానికి వాడుకుంది. మున్నార్ సమ్మెకు కొద్దిగా ముందే భారతదేశంలోని కార్మికవర్గం సెప్టెంబరు 2న చారిత్రాత్మక సమ్మెకు దిగింది. భారత ప్రభుత్వపు నూతన సరళీకరణ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన అతిపెద్ద సమ్మె ఇది. మున్నార్ కార్మికుల డిమాండులాగే జాతీయ సమ్మె కూడా రోజుకు రూ. 500/- కనీస వేతనాన్ని డిమాండు చేసింది. కార్పొరేట్ మీడియా కొన్ని యూనియన్లలేని యాదృచ్ఛిక సమ్మెలను ప్రోత్సహించటం, నిర్బాణయంతమైన కార్మిక ఉద్యమాలను బలహీనపరచటానికే. సిఐటియు, బోనస్‌ను కత్తిరించాలన్న కెడిహెచ్పీ యాజమాన్యపు నిర్ణయాన్ని అంగీకరించలేదు. బోనస్ తీసుకోవద్దని నిర్ణయించుకుంది. యాజమాన్యపు నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా కార్మికులు పనివేగాన్ని తగ్గించే సమ్మెకు దిగారు. కానీ యాజమాన్యం పనివేగాన్ని తగ్గించటం సమ్మె కిందకే వస్తుందని, అది ప్లాంటేషన్ లాకౌట్‌కు దారితీస్తుందని తెలియచేసింది. ఈ నేపథ్యంలో కార్మిక సంఘాలు పనివేగాన్ని తగ్గించే సమ్మెను ఆపేయాలని నిర్ణయించుకున్నాయి. సెప్టెంబరు 2న జరిగిన జాతీయ సమ్మెలో ప్లాంటేషన్ విభాగమంతా పాల్గొంది. బోనస్ పైనా, వేతనాలపైనా సత్వర నిర్ణయాన్ని డిమాండ్‌చేస్తూ, సెప్టెంబరు 3 నుండి మున్నార్ మహిళా కార్మికులు సమ్మెకు దిగారు. టాటా యాజమాన్యం యొక్క కార్మిక వ్యతిరేక వైఖరి, ప్రభుత్వం యొక్క యధాలాపధోరణి పరిస్థితిని తీవ్రతరం చేసింది. దీనిని కొంతమంది మీడియావారు కార్మికసంఘాలకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన పోరాటంగా అభివర్ణించారు. అంతకు ముందే ఒక మాజీ నక్సలైట్ నాయకుడు పెట్టిన ఒక కొత్త యూనియన్ ‘GROW’ను ప్రశంసిస్తూ, మీడియా దానిని ఆకాశానికెత్తింది. GROWకు అది దేశవ్యాప్త ప్రచారం కల్పించింది.’

ఇంకా ఈ వ్యాస రచయిత ప్రస్తుతం GROW ఎక్కడ ఉందని ప్రశ్నిస్తున్నాడు. అన్ని జాతీయ కార్మిక సంఘాలను వ్యతిరేకించిన దత్తా సామంత్ ఆధ్వర్యంలోని బాంబే టెక్స్‌టైల్స్ యూనియన్ పరిస్థితి ఏమిటని కూడా ఆయన ప్రశ్నిస్తున్నాడు. క్లిష్టమైన ప్రశ్నల నుండి దృష్టి మళ్ళించటానికి మున్నార్ కార్మికవర్గపు ఉద్యమాల గత చరిత్ర తాలూకు సెంటిమెంట్లను లేవనెత్తుతున్నాడు. కార్మికోద్యమం కోసం అనువులుబాసిన అమరులు హసన్ రేలేథట్, పప్రా అమ్మళ్‌ల గాధలను గుర్తు చేస్తున్నాడు. ప్రభుత్వాలన్నీ అమలుచేస్తున్న నూతన సరళీకరణ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికసంఘాలు పోరాటాలు సాగిస్తున్నాయని ఆయన వక్కాణిస్తున్నాడు.

ఈ కాలంకష సమగ్ర వ్యాసంలో ఈ మూడు కార్మికసంఘాలు సాధారణ టీ కార్మికుల ఆకాంక్షలకు, అంచనాలకు నిలబడటంలో ఎందుకు వైఫల్యం చెందాయన్నది ఎక్కడా కనపడదు. బోనస్‌లో కోతకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటంలో వారెందుకు విఫలమయ్యారు? 63 సం||కు పైగా ప్లాంటేషన్ లేబర్ కమిటీ వేతనాలను నిర్ణయిస్తోంది. ఆ కమిటీలో సిఐటియు సభ్యత్వాన్ని కలిగి ఉండి రూ. 82/-కు మించి వేతనంలో పెంపును సాధించలేకపోయింది. ఈ మొత్తం కాలంలో కొన్నిసార్లు ఎల్డిఎఫ్ ప్రభుత్వం అధికారంలో ఉన్నప్పటికీ కూడా. సెప్టెంబరు 2 దేశవ్యాప్త సమ్మె ద్వారా ఇంతవరకు ఏ డిమాండునూ ఎందుకు సాధించలేకపోయారు?

ఈ వ్యాసం ద్వారా అర్థం చేసుకోవలసిందేమంటే, సెప్టెంబరు 2న జరిగిన ఒకరోజు సాధారణ సమ్మె ఈ కార్మికసంఘాల ఆధ్వర్యాల జరిగింది. ఇంకెవరికీ కనీస వేతనాన్ని పెంచమని డిమాండు చేసే హక్కులేదు. తమ డిమాండ్ల సాధన కొరకు ఈ కార్మికసంఘాలతో సంబంధంలేని స్వతంత్ర యూనియన్లు వారంతటవారు సమ్మెకు దిగకూడదు. కార్మికోద్యమమంటే ఈ కార్మికసంఘాలతో నిర్వహింపబడేది, నడపబడేది మాత్రమే. యాదృచ్ఛికమైన, యూనియన్ రహిత సమ్మెలు నిర్వహించబడకూడదు. ఇదంతా కూడా సిఐటియు యొక్క దాని రాజకీయ గురువైన సిపిఐ(ఎం) పార్టీ యొక్క రాజకీయ అవగాహనలోని దివాళాకోరు తనాన్ని సూచించటంతోపాటు, వాటి బ్రిడ్ యూనియన్ నాయకత్వం ఎంతగా నిరంకుశాధికార స్థాయికి చేరిందో బట్టబయలు చేస్తోంది. మరొకటి కూడా స్పష్టమైందేమంటే ఈ కార్మికసంఘాలు క్రిందిస్థాయి సభ్యుల నుండి పైదాకా పనిచేసే ప్రజాస్వామిక పద్ధతిని తిరస్కరిస్తూ, పైనుండి క్రిందకు పనిచేసే అప్రజాస్వామిక పద్ధతిని, ప్రభుత్వ ఆఫీసుల వ్యవస్థలాగా పనిచేసే పద్ధతిని ఎంచుకున్నాయి. కార్మికుల ప్రయోజనాలు, కార్మికవర్గ

ప్రయోజనాలతో సంబంధంలేకుండా పోయిన తర్వాత, కార్మికవర్గ అగ్రగామి దళమైన కమ్యూనిస్టు పార్టీ రాజకీయాలను వదిలేసిన తర్వాత, మిగిలేది చెత్త మాత్రమే. మున్నార్ మహిళల విజయం తర్వాతైనా, ఈ సంఘాలు గుణపాఠాలు తీసుకోవటానికి, ఆత్మవిమర్శ చేసుకోవటానికి, తమ తప్పులను సరిచేసుకోవటానికి, సరైన దారిలో నడవడానికి తిరస్కరిస్తున్నాయి. దీనికి భిన్నంగా మరింత అహంభావంతోను, నిరంకుశత్వం తోనూ ఉండటాన్నే ఎంచుకున్నాయి.

ఏదేమైనా మున్నార్ మహిళల విజయంకారణంగా తమ చొరవను వెనక్కుతెచ్చుకునే ప్రయత్నంలో ప్రముఖ యూనియన్లు టీ తోట కార్మికుల కనీస వేతనం రోజుకు రూ. 232/-గా ఉన్నదాన్ని రూ. 500/- చేయాలనే నిరవధిక ప్రచారాన్ని ప్రారంభించక తప్పలేదు. సెప్టెంబరు 28 నుండి వారు నిరవధిక సమ్మె ప్రారంభించారు. మున్నార్ మహిళలు చూపిన చొరవ ఈ రాష్ట్రవ్యాప్త సమ్మెకు అవసరమైన ప్రేరణనిచ్చిందనేది మాత్రం నిర్వివాదాంశం.

17 రోజులు జరిగిన ఈ రాష్ట్రవ్యాప్త సమ్మెలోనూ ఈ కార్మికసంఘాలు, రాజకీయపార్టీలు మున్నార్ మహిళల స్వతంత్ర సంస్థ అయిన ‘పెంపిలాయి ఒరుమాయి’ పై తమ గుత్తాధిపత్య హక్కును, ఆధిపత్యాన్ని రుద్దటానికి శక్తివంతనలేకుండా ప్రయత్నించాయి. తాము నిర్వహిస్తున్న సమ్మెలోకి వారిని ఆకర్షించటం ద్వారా తమ విషపు ధృతరాష్ట్ర కౌగిలిలో వారిని బంధించటానికి చూశాయి.

ఐఎన్టీయుసికి చెందిన ఎ.కె. మణిలాంటి సీనియర్ బ్రిడ్ యూనియన్ నాయకులు, సిపిఐ(ఎం)కు చెందిన ఎస్. రాజేంద్రన్ వంటి రాజకీయవేత్తలు వారిని కార్మికసంఘాలతో కలిసిపోవటానికి అంగీకరింపజేయ జూశారు. కానీ మున్నార్ మహిళలు బ్రిడ్ యూనియన్లు ప్రారంభించిన సమ్మెలో పాల్గొనటాన్ని తిరస్కరించారు. కానీ కనీసవేతనం రోజుకు రూ. 500/- చేయాలనే డిమాండుతో వారు విడిగా తమ స్వంత ఆందోళనను ప్రారంభించారు.

మున్నార్ మహిళల స్వతంత్ర వైఖరి ఈ కార్మిక సంఘాలవారిని తీవ్ర అసహనానికి గురిచేసింది. వారిలో కొంతమంది మున్నార్ మహిళలను సమ్మె స్థలానికి వెళ్ళకుండా అడ్డుకోజూశారు. పోలీసుల జోక్యంతో ఇది నివారింపబడింది. మహిళల ఈ స్వతంత్ర వైఖరికి ఆగ్రహించిన కొందరు పురుష కార్యకర్తలు మహిళల ప్రదర్శనపై రాళ్ళతో దాడిచేశారు. ఈ దాడిలో ఆరుగురికి స్వల్పగాయాలయ్యాయి. ఈవిధమైన బెదిరింపుల ద్వారా మహిళా కార్మికులకు పగ్గం వేయాలని కార్మికసంఘాలు చూశాయి. కానీ మహిళా కార్మికులు వారి ప్రయత్నాలను తిప్పికొడుతూ దృఢంగా ప్రకటించారు. “మాకు పోయేదేమీ లేదు.” “ఆకలి, బాధ మా జీవితాల్లో ఒక భాగం. పస్తలతో చనిపోవటాన్ని మేం లెక్కచేయం.” “కానీ మమ్మల్ని దోపిడీ చేయటానికి ఎవ్వరినీ మేం అనుమతించం. ఇక్కడితో ఇది సరి”.

వారి నిర్ణయం మెచ్చుకోదగింది. ఈ కార్మిక సంఘాల ఆధిపత్యం కింద, పెత్తనం కింద తగ్గి ఉండాల్సిన అవసరం వారికేమీ లేదు. ఎందుకంటే కార్మికుల చిన్న చిన్న ప్రయోజనాలను పరిరక్షించటంలో కూడా గుర్తింపు కార్మికసంఘాలు ఎంతో నిరాశాజనకంగా ఉన్నాయి, విఫలమయ్యాయి. ఈ నిరంకుశాధికార కార్మికసంఘాలకు దూరంగా వారు స్వతంత్రంగా తమను తాము నిర్బాణయంతం గావించుకోగలరు.

‘పెంపిలాయి ఒరుమాయి’ని కేరళలో ఒక అసాధారణ సామాజిక ఉద్యమంగా గుర్తిస్తూ ప్రసిద్ధ రచయితలు, కార్యకర్తలు 60 మంది వారి ఉద్యమాన్ని గౌరవిస్తూ, ఉద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకుపోయే నిమిత్తం లక్ష రూపాయల నగదు మొత్తాన్ని మహిళా కార్మికులకు మూలనిధిగా ఇవ్వాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

ఒక నిజమైన, నిజాయితీతో కూడిన శ్రామికోద్యమం ఏవిధంగా ప్రజల మద్దతును, సంఘీభావాన్ని పొందుతుందో ఇది తెలియజేస్తోంది. ఈ కార్మికసంఘాల పరిధిలోలేని, అనేక కార్మిక సంఘాలు, ఇతర సంస్థలు ఈ దేశంలో పనిచేస్తున్నాయి. కార్మికుల ప్రయోజనాలను కాపాడటంలో విజయవంతమైనవిగా అవి నిరూపించుకున్నాయి. ఉదాహరణకు అలాంటి ఒక కార్మికసంఘం అమరుడు కా||శంకరగుహనియోగి నిర్వహించిన కార్మికసంఘం, ఆయన క్రూరమైన హత్య తర్వాత కూడా విజయవంతంగా నిలదొక్కుకుని, కార్మికుల సమస్యలపై పనిచేస్తున్నది.

బాంబేలోని దత్తాసామంత్ యూనియన్ దుస్థితి గానీ, GROW దుస్థితిగానీ ఈ కార్మికసంఘాలతో

(తరువాతి 2వ పేజీలో)

ఘోరంగా వంచింపబడిన భోపాల్ గ్యాస్ బాధితులు

విషాదకరమైన భోపాల్ పారిశ్రామిక దుర్ఘటన జరిగి 30 సంవత్సరాలు గడిచింది. భోఫాల్‌లోని యూనియన్‌కార్పొర్డ్ ఫ్యాక్టరీ నుండి వెలువడిన ప్రమాదకరమైన మిథైల్ ఐసోసైనైట్(మిక్) అనే విష వాయువు కారణంగా పదివేలమంది సమీప ప్రాంతాల ప్రజానీకం మరణించగా, తదనంతర కాలంలో ఈ దుష్ప్రభావం ఫలితంగా మరో 20 వేలమంది చనిపోయారు; ఇంకో 25 వేలమంది ఈ దుష్ప్రభావానికి గురై అదుపులేని అనేక వ్యాధుల బారినపడి జీవచ్ఛవాలుగా బతుకులీడుస్తున్నారు.

మధ్యప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 2010 సం॥రంలో అందజేసిన సమాచారం ప్రకారం 4,31,495 మంది ప్రమాదకర విషవాయువు కారణంగా తీవ్ర అస్వస్థతకు గురైన రోగులు ఆసుపత్రులలో చికిత్స పొందారు. విషకాలుప్యం భూగర్భజలాలను కలుషితంచేసిన కారణంగా, భోపాల్ యూనియన్ కార్పొర్డ్ పరిశ్రమ పరిసర ప్రాంతాల్లోని కుటుంబాలలో జన్మించిన పిల్లలు టి.బీ., క్యాన్సర్‌వంటి వ్యాధులకు; మహిళలు పునరుత్పత్తి సమస్యలకు, ప్రసవ సందర్భంగా సంభవించే వ్యాధులకు; నవజాత శిశువులు మానసిక, భౌతిక వైకల్యాలకు గురయ్యారు.

శాస్త్రవేత్తల పరిశీలన ప్రకారం, భోపాల్ యూనియన్ కార్పొర్డ్ ఫ్యాక్టరీ ఆవరణలోనే విషపూరిత వ్యర్థాలను నిల్వవుంచిన ఫలితంగా వీరందరికీ ఈ వ్యాధులు సంక్రమించాయని తెలుస్తోంది.

ఈ విధంగా భోపాల్ పారిశ్రామిక దుర్ఘటన, భోపాల్ పరిసర ప్రాంతాలలోని జీవమున్న యావత్ ప్రాణులన్నింటినీ సర్వనాశనం చేసింది. ఈ వినాశన తీవ్రత ఎంతటిదంటే, తరాలుగడుస్తోన్న దాని ప్రభావానికి ఈనాటికీ ప్రజలు ఎన్నో అనారోగ్య సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నారు.

అమెరికాకు చెందిన యూనియన్ కార్పొర్డ్ యాజమాన్యం, ప్రమాదం ముసుగులో ఈ వినాశాన్ని సృష్టించిందనేది స్పష్టమే. సామ్రాజ్యవాదులు-ప్రత్యేకించి అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం ప్రపంచాధిపత్యంకోసం వివిధ దేశాలపై యుద్ధాలు, దాడులు సాగిస్తూ, నూతన తరహా జీవరసాయన ఆయుధాల తయారీకోసం ప్రయోగాలు సాగిస్తూవుంది. అందులో భాగంగా, మిథైల్ ఐసోసైనైట్‌ను ప్రాణులపై, ముఖ్యంగా మానవులపై

ప్రయోగించి పరీక్షచేశారని, భోపాల్ ప్రజానీకాన్ని ప్రయోగ పశువులుగా ఉపయోగించారనేది నిరాకరించ వీలుకాని, స్పష్టంగా రుజువైన వాస్తవం.

అయితే, అమెరికాకు చెందిన యూనియన్ కార్పొర్డ్ కార్పొరేషన్ యాజమాన్యంగానీ, అమెరికా సామ్రాజ్యవాద పాలకులుగానీ లేక వారి అత్యున్నత ప్రజాస్వామిక, స్వేచ్ఛాయుత న్యాయవ్యవస్థగానీ భోపాల్ గ్యాస్ బాధితులకు న్యాయంచేకూర్చేందుకు ఏ కోశానా ప్రయత్నించలేదు; అదేవిధంగా భోపాల్‌లోని విషపూరితమైన వాతావరణాన్నీ, భోపాల్ యూనియన్ కార్పొర్డ్ ఫ్యాక్టరీలో మిగిలిపోయిన విషవ్యర్థాలను తొలగించి, చక్కదిద్దే కనీసపాటి ప్రయత్నాలు చేయలేదు. పైగా, అత్యంత మోసకారితనంతో యుసిసి యాజమాన్యం భోపాల్‌లోని తన కంపెనీని డౌ కెమికల్స్‌కు అమ్మివేసి, భోపాల్‌లో ‘మిక్’ విషవాయువును వెలువరించి, ఇంతటి ఘోరం జరిపిన తనపై వచ్చిన నేరారోపణను ఎగవేయటానికి కుట్రలంగా వ్యవహరించింది. కాగా, భోపాల్ దుర్ఘటనతో తనకేం సంబంధం లేదని డౌ కెమికల్స్ నిరాకరించింది. భారత బడాబూర్జువా వర్గ ప్రతినిధులు కూడా డౌ కెమికల్స్ యాజమాన్యాన్నే సమర్థిస్తూ భోపాల్ దుర్ఘటన నుండి దాని బాధ్యతను కూడా తప్పించారు.

మరోవైపున, భారత ‘స్వతంత్ర’ ‘ప్రజాస్వామిక’ పాలకులు నాటి ఇందిరాగాంధీ మొదలుకొని నేటి మోడీ వరకూ అమెరికా సామ్రాజ్యవాద లొంగుబాటు దారులుగా తమకు తాము రుజువుచేసుకుంటున్నారు. అంతేగాక బాధితులైన మనదేశ పౌరులకు న్యాయం జరిగేవిధంగా పోరాటడంలోనూ ఘోరమైన ఉద్దేశ్య పూర్వక నిర్లక్ష్యాన్ని ప్రదర్శించారు. ‘మిక్’ వాయువు వెలువడిన పరిశ్రమ ప్రాంతంలో ఈనాటికీ 300 టన్నుల విష రసాయనాలు సమస్యను సృష్టిస్తున్నప్పటికీ, దానిని శుద్ధిచేయించటంకోసం వారే మాత్రం ప్రయత్నం చేయటంలేదు. విషవ్యర్థాలను శుద్ధిచేసేపేరిట, విష వ్యర్థాలలో కొంత భాగాన్ని మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రంలోని అనేక గ్రామాలకు తరలించటం జరుగుతోంది. ఈ విధంగా ఆ ప్రాంతాలను తిరిగి కలుషితం చేయటమే గాక, ఈ విషకాలుప్య సమస్యను గ్రామీణ ప్రజానీకంపై రుద్దుతున్నారు.

యూనియన్ కార్పొర్డ్ సంస్థను భవిష్యత్తులో బాధ్యత వహించాల్సిన సమస్యలన్నింటి నుండి విముక్తం చేస్తూ కేవలం 47 కోట్ల డాలర్ల (సుమారు 2820 కోట్ల రూ॥) మొత్తంతో పరిష్కారానికి కేంద్ర పాలకులు అంగీకరించారు. భారతదేశ సార్వభౌమాధికారం గురించి చాలా గొప్పగా ప్రకటించుకునే వీరు ఈవిధంగా అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదానికి, సామ్రాజ్యవాద కార్పొరేషన్లకు దళారులుగా నిస్సిగ్గుగా మరోసారి రుజువుచేసుకున్నారు. బాధితులకు పరిహారంగా పాలకులు అంగీకరించిన మొత్తం, జరిగిన నష్టాన్ని పరిగణలోకి తీసుకుంటే చాలా స్వల్పమైనది.

2011 ఏప్రిల్ 20న మెక్సికో గల్ఫ్‌లోని భారత పెట్రోలియం బావిలో పేలుడు సంభవించి 11 మంది కార్మికులు చనిపోయారు. లక్షల బ్యారెళ్ళ చమురు అమెరికాలోని ఐదురాష్ట్రాల సముద్రతీర ప్రాంతాలలో తెట్టులాగ చేరుకుంది. పర్యావరణ నష్టం జరిగినందుకు గాను, దీనిని శుద్ధిచేసేందుకుగానూ అమెరికాలోని ఐదురాష్ట్రాలు, భారత్ పెట్రోలియం సంస్థతో 18.7 బిలియన్ డాలర్లను (సుమారు 1,12,200 కోట్ల రూ॥) నష్టపరిహారంగా కట్టించాయి. 2015 జూలైలో ఈ పరిష్కార ఒప్పందం చేసుకున్నాయి.

భోపాల్‌లో జరిగిన వినాశాన్ని మెక్సికో గల్ఫ్‌లో జరిగిన నష్టంతో పోలిస్తే ఇది చాలా చిన్ననష్టం క్రింద పరిగణించాలి. యూనియన్ కార్పొర్డ్ (యుసిసి) వలన జరిగిన వినాశనంయొక్క విస్తృతి చాలా అధికం కూడా. కాగా, నష్టపరిహార పరిష్కార ఒప్పంద విషయానికొస్తే భారత్ పెట్రోలియంకు, అమెరికాకు జరిగిన ఒప్పందంతో పోలిస్తే యుసిసికి భారత ప్రభుత్వానికి మధ్యకుదిరిన ఒప్పందం అత్యంత స్వల్పమైనది.

ఈవిధంగా మూడవ ప్రపంచదేశాలకు న్యాయం కల్పిస్తాననే విషయంలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం యొక్క వంచన మరోమారు బట్టబయలు అయింది. భోపాల్ బాధితులకు న్యాయం పూర్తిగా నిరాకరించబడింది.

అమెరికాకు, భారత్ పెట్రోలియం సంస్థకు నడుమ జరిగిన పరిష్కార ఒప్పందం తర్వాతనైనా భోపాల్ గ్యాస్ బాధితుల నష్టపరిహార అంశాన్ని

మరోసారి బలంగా ముందుకు తీసుకురావటానికి మన పాలకులు ఎలాంటి ప్రయత్నాలూ చేయటంలేదు.

1985లో భారత ప్రభుత్వం అడిగిన 3.3. బిలియన్ డాలర్ల (సుమారు 19,800 కోట్ల రూ॥) పరిహారానికి బదులుగా, వారు ఈనాటికీ కేవలం 470 మిలియన్ డాలర్ల (సుమారు 2,820 కోట్ల రూ॥) పరిష్కారానికి అంగీకరించి, భవిష్యత్తులో తలెత్తే సమస్యలన్నింటినుండి యుసిసిని విముక్తం చేశారు.

అత్యంత ఘోరంగా, ముష్టిత్తుకున్న రీతిలో జరిగిన ఈ ఒప్పందంపట్ల తీవ్ర నిరసనలు వ్యక్తమైన తర్వాత, కేవలం ప్రజల కళ్ళనీళ్ళు తుడవటంకోసం 5 సం॥ల క్రితం భారత పాలకులు సుప్రీంకోర్టులో 1.2. బిలియన్ డాలర్ల (సుమారు 7,200 కోట్ల రూ॥) పరిహారాన్ని కోరుతూ మరో పిటీషన్‌ను దాఖలు చేశారు. భారతదేశ అత్యున్నత న్యాయస్థానమైన సుప్రీంకోర్టుకు ఈ పిటీషన్‌పై వాదనలు వినే సమయం లేకపోయింది. అత్యవసరంగా పరిష్కరింపబడాల్సిందిగా పిటీషన్ ఇంతవరకు ముందుకు కదలలేదు.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం, వారి బహుళజాతి కంపెనీల నిర్వాకం అలావుంటే, భారత పాలకుల, భారత న్యాయస్థానాల నిర్వాకం ఇలా వుంది. భోపాల్ గ్యాస్ బాధితులకు న్యాయం కలుగజేయటానికి, దశాబ్దాలు గడిచిపోతున్నా వారి కుటుంబాలకు పరిహారాన్ని అందజేసేందుకు, భూమిలోకి చొచ్చుకు పోయిన విషకాలుప్యాలను శుద్ధిచేసే చర్యలు చేపట్టేందుకు ఎలాంటి చర్యలూ చేపట్టకుండా నిత్యం చస్తూ బతకాల్సిన స్థితికి నెట్టివేశారు.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు మరియు వారి సామ్రాజ్యవాద కార్పొరేషన్ సంస్థలు భారతదేశాన్ని, బాధిత ప్రజానీకాన్ని నిలుపుగా దగా చేయటం మినహా ఇది వేరుకాదు.

మన పాలకుల, పాలకవర్గ ప్రతినిధుల వాస్తవ దళారీ స్వభావాన్ని వెల్లడిచేసేటందుకు, ఆ మేరకు ప్రజలలో చైతన్యాన్ని వ్యాప్తిచేసేందుకైనా భోపాల్ వినాశనానికి, దాని తదనంతర దుష్ప్రభావాలకు దానిని కొనుగోలు చేసిన డౌకెమికల్స్ సంస్థ బాధ్యత వహించి తీరాలనే డిమాండ్‌తో నిలకడైన ఆందోళన కొనసాగించాల్సిన అవసరం వుంది. ★

కాశ్మీర్

కాశ్మీరులో ఆందోళనకర పరిస్థితి కొనసాగు తోంది. భారత పాలకులంతా తమ శక్తి సామర్థ్యాలన్నింటినీ ప్రజలను విభజించి, అణచివేయటానికి ఉపయోగించుతూ వచ్చారు మినహా, కాశ్మీర్ ప్రజల న్యాయమైన ఆకాంక్షలను గౌరవించటానికిగానీ, తాము ఎన్నికలలో ప్రజలకు చేసిన వాగ్దానాలను అమలు చేసేందుకు గానీ ప్రయత్నించలేదు. భారత పాలకులు కాశ్మీర్ ప్రజల ఆకాంక్షలను నెరవేరుస్తారనే గట్టి నమ్మకాన్ని వారికి కలిగించేవైపుగా కూడా ఏనాడూ దృష్టిపెట్టలేదు. బిజెపి నాయకత్వంలో కేంద్రంలోను; పిడిపి, బిజెపిల కూటమి నాయకత్వంలో జమ్మూకాశ్మీర్ రాష్ట్రంలోను అధికారంలో కొనసాగుతున్న పాలకులు గత ప్రభుత్వాల పాత విధానాలను అమలుచేసేందుకే తాము కట్టుబడి వున్నామని రుజువుచేసుకుంటున్నారు. పూర్తిగా బిజెపిపై ఆధారపడి కాశ్మీర్‌లో ప్రభుత్వాన్ని సాగిస్తున్న పిడిపి, బిజెపిని సంతృప్తిపరచే చర్యలకు పూనుకుంటున్నది. బిజెపి తన మతతత్వ, విభజన రాజకీయాలతో ప్రజల మధ్య విద్వేషాలను తీవ్రం చేయటం ద్వారా తన స్థానాన్ని పదిలపరచుకోవాలని భావిస్తోంది.

గత రెండు దశాబ్దాల కాశ్మీర్ ప్రజల అనుభవాలు చాలా కఠోరంగా వున్నాయి. ఒక రచయితతో కాశ్మీర్‌ యువకుడొకరు ఇలా అన్నారు : ‘నా చిన్నతనంలో వారు (సైనిక బలగాలు) తీవ్రవాదుల కోసం (మా ఇండ్లలో) వెదికేవారు. నేను పెద్దవుతున్న దశలో ఆ సైనిక బలగాలు తీవ్రవాదుల అనుచరుల కోసం గాలింపు చేసేవారు. నేను పెద్దవాడినయ్యాక 2008లో అమరనాథ్ భూ ఆందోళన బ్రద్దలైంది. కాశ్మీర్‌లోయలో రాళ్ళతో యుద్ధాలు జరిగాయి. చొరబాటుదారుల వ్యతిరేకులు, రాళ్ళు విసిరేవానిలో ఓ కొత్త శత్రువును కనుగొన్నారు. ఈ కథలు ఇళ్ళవరకు వ్యాపించి, అనుమానితుడైన, రాయవీసరిన వానికోసం గాలింపులు ప్రారంభమయ్యాయి. 2009లో సోఫియా జిల్లాలో నీలోఫర్‌జాన్, ఆసియాజాన్‌లపై అత్యాచారం, హత్య

ఘటనతో కాశ్మీర్ మరోమారు కంపించింది. ఆ యువతుల మృతదేహాలు ఓ యాపిల్ తోటలో కనుగొన్నారు. ఈ అత్యాచారం, హత్యలకు అక్కడికి దగ్గరలోని సిఆర్‌పిఎఫ్ బలగాల శిబిరంలోని సైనికులే బాధ్యులని స్థానిక ప్రజానీకం ముక్తకంఠంతో నిరదించారు. అనాటి నుండి మేము మా మహిళల గురించి ఆలోచిస్తున్నాము” అని చెప్తూ ఆ యువకుడు కొంత కలత చెందాడు. ఆపై తేరుకొని ‘ఇక్కడ ఏమైనా జరిగేందుకు అవకాశముంది’ అన్నాడు.

ఈ పరిస్థితి ఇక్కడతో అంతంకాలేదు. ఒక సం॥రం తర్వాత, 2010లో మరో ఆందోళన కాశ్మీర్‌ను కుదిపేసింది. ఉత్తర కాశ్మీర్‌లో ముగ్గురు ‘పాకిస్తానీ చొరబాటుదారులను’ సైనిక బలగాలు ఈసారి కాల్చి చంపాయి. కానీ ఆ తర్వాత వీరిని నాదిహాల్ గ్రామస్థులుగా గుర్తించారు. స్థానిక ఇన్‌ఫార్మర్‌తో ఓ సైనికాధికారి కమ్మత్తై ముగ్గురు యువకులను పట్టుకొని తెచ్చి కాల్చిచంపి, చొరబాటుదారులను కాల్చి చంపిన పేరుతో ప్రభుత్వం నుండి నగదు బహుమతులను అందుకున్నాడు.

ఇవే కథలు ఈనాటికీ పునరావృతమౌతున్నాయి. కాశ్మీర్‌లోని విశాల ప్రాంతాలన్నీ కల్లోలిత ప్రాంతాలుగా వున్నాయి. ఏఎఫ్‌ఎస్‌పిఎతో సాయుధమైన సైనిక బలగాల ఉక్కుపాదం క్రింద ఆ ప్రాంతాలన్నీ ఈనాటికీ చిక్కుకొని నలిగిపోతూ వున్నాయి. పిఎస్‌ఏ తదితర చట్టాల క్రింద, కల్పించి పెట్టబడిన పలు కేసులలో వేలాదిమంది కాశ్మీరులు-ముఖ్యంగా యువత-జైళ్ళలో మగ్గుతున్నారు. భయోత్పాతపు వాతావరణంలో, అభద్రతలో, సాధారణ జీవితానికి దూరమై ప్రజలు బతుకులీడుస్తున్నారు. జీవనాధారాలు, ఉద్యోగాలు లేకపోవటమేగాక కనీస ప్రజాస్వామిక హక్కులు కూడా వారికి మృగ్యమయ్యాయి. జీవితంలో పెరుగుతున్న భారాలు వారి జీవితాలను మరింత దుర్భరం చేస్తున్నాయి. యువతలో అత్యధికులను అనుమానితులపేరున, వారికి మద్దతుదారుల పేరున వెంటాడి, వేధిస్తున్నారు.

ఈ జీవితం మరింత దుర్భరం అనిపించటం కారణంగా అధికశాతం ప్రజానీకంలో తాము పరాయివారమనే భావం బలపడుతోంది.

ఈ పరిస్థితులలో కాశ్మీరు ప్రజానీకం మొత్తంగానూ, ప్రత్యేకించి యువజనులు - తమకోపం, నిరసన, బాధలను వ్యక్తం చేసేందుకు విభిన్న పద్ధతుల నెంచుకొంటున్నారు. తిరస్కార ధోరణి ప్రజలలో బలం వుంజుకుంది. ఈ మార్గంలో కాశ్మీర్‌లో వివిధ నిరసనోద్యమాలు ఊపందుకున్నాయి. ‘పాకిస్తాన్ అనుకూలుడు’, ‘మిలిటెంట్’, ‘వేర్పాటువాది’ తదితర పదాలను ప్రభుత్వం లేదా సైనిక బలగాలు తమ పేర్లకు జోడించినప్పటికీ ప్రజలు వీటికి బెదిరిపోవడంలేదు. దీనిని బట్టి ప్రజానీకం, ప్రత్యేకించి యువత ప్రభుత్వ వ్యతిరేకులుగా పిలిపించుకోవటాన్ని గౌరవనీయమైందిగా, న్యాయంకోసం పోరాటం సాగించటంగా పరిగణించటం పెరుగుతోంది.

ఇటీవల కుల్లాం జిల్లాలో జరిగిన ఓ సంఘటన దీనికి ఓ తార్కాణంగా వుంది. 2015 అక్టోబర్ 30న, దక్షిణ కాశ్మీర్‌లోని కుల్లాంజిల్లా, బుగాన్ గ్రామంలో అబు కాసిం అనే అతని మృతదేహాన్ని పూడ్చేందుకు పోలీసులు పూనుకున్నారు. పోలీసుల కథనం ప్రకారం అతను ఓ పాకిస్తానీ మిలిటెంట్, మరియు ఉధంపూర్ దాడిలో కీలకమైన వ్యక్తి; అంతేగాక ఉత్తర కాశ్మీర్‌లో దార్ అనే ముఖ్యుని మాటుగాని దాడులలో హత్య గావించినవాడు. ఈ అబూకాసిమ్ ఖననం గురించి తెలియటంతో పదుల వేలసంఖ్యలో ప్రజలు ఆ ప్రాంతానికి చేరుకొని భారీ ప్రదర్శన నిర్వహించారు. వీరిలో అత్యధికులు 20-30 సం॥ వయస్సులోపువారే. కార్లు, మిని బస్సులు, మోటార్ బైక్‌లపై సమీప గ్రామాలనుండే కాక, పొరుగు జిల్లాల నుండి కూడా యువకులు వచ్చి ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు. యువకులు స్థానిక పోలీస్‌స్టేషన్‌పై దాడి చేశారు. అంతిమంగా భారీ ప్రజా నిరసన కారణంగా అబూ కాసిం మృతదేహాన్ని తమ స్వాధీనం చేసుకొని

అంత్యక్రియలు పూర్తిచేశారు. ఈ సంఘటన కాశ్మీర్ ప్రజల మానసిక స్థితికి అద్దం పడుతోంది.

కేంద్రంలో ఈనాడు అధికారంలోనున్న బిజెపి, తమకంటే ముందు పాలన సాగించినవారి అనుభవాల నుండి కానీ, లేదా తమ ఆచరణ అనుభవాలనుండిగానీ ఏమాత్రం పాఠాలు గ్రహించటానికి సిద్ధంగాలేదు.

బిజెపి మతతత్వ విభజనను పెంచే విధానాలను కాశ్మీర్‌లో అనుసరిస్తోంది. ఈరకంగా రాష్ట్రంలో తన బలాన్ని, మద్దతును పెంచుకోజూస్తోంది. అత్యంత దుష్పరిణామాలతో కూడిన ప్రమాదకరమైన క్రీడ ఇది. కత్తులను, తుపాకులను, ఇతర ఆయుధాలను ప్రదర్శిస్తూ, ‘అగర్ హిందూస్తాన్ మే రహనా హై తో వందేమాతరమ్ కహనా హై’ వంటి నినాదాలు చేస్తూ విజయదశమి సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని జమ్మూ పట్టణంలో ఆర్‌ఎస్‌ఎస్ నిర్వహించిన ప్రదర్శన; దీనిని విమర్శించి నందుకుగాను ఉత్తరకాశ్మీర్‌లోని లాన్‌గేట్ నియోజకవర్గ స్వతంత్ర ఎమ్మెఎల్ఎ ఇంజనీర్ రషీద్‌పై వారి దాడి, ఇవన్నీ ఈ క్రీడలో భాగమే. ఈ రకమైన కార్యకలాపాల ద్వారా హిందూ మతతత్వవాదులు కాశ్మీర్‌లోని ప్రజలను విభజించటమేగాకుండా నూతన సమస్యలకు బీజాలు వేస్తున్నారు.

నరేంద్రమోడీ ప్రభుత్వం కూడా అభివృద్ధి నినాదాన్నందుకొని కాశ్మీర్ యువకులలో భ్రమలు కల్పించేందుకు వారి ఆర్థిక ఉన్నతి గురించి, ఉద్యోగ కల్పనల గురించి భారీస్థాయి శుష్క వాగ్దానాలు చేస్తోంది. ఎంతో ప్రచార ఆర్జాటాలతోసాగిన 2015 నవంబర్ 7 నాటి నరేంద్రమోడీ శ్రీనగర్ పర్యటన, ఆ సందర్భంగా జరిగిన బహిరంగసభలో 80 వేల కోట్ల రూ॥ సహాయ ప్రకటనలన్నీ వీరిని ఆకట్టుకునే ప్రయత్నాలలో భాగమే.

గత 18 నెలల కాలంలోనూ, గతంలోనూ ఈలాంటి ప్రకటనల గురించి, వాటి భవితవ్యం గురించి కాశ్మీర్ ప్రజలకు తగినన్ని అనుభవాలు వున్నాయి. కాశ్మీర్ వరద బాధితుల సహాయం, పునరావాసాల (తరువాయి 2వ పేజీలో)

నిరుద్యోగాన్ని ఉపాధిలేమిని పెంచిపోషిస్తున్న కేంద్ర-రాష్ట్రప్రభుత్వాలు

దేశంలో భూమి సమస్య - ఉపాధి సమస్య ఒకదానితో ఒకటి పెనవేసుకొని ఉన్నాయి. 68 సంవత్సరాల 'స్వతంత్ర' భారతావనిలో ఈ రెండు సమస్యలు తీవ్రరూపం దాల్చాయి. ఇప్పటి వరకు దేశాన్ని పాలించిన ఏ పాలకపార్టీ ఈ సమస్యలను పరిష్కరించే విధానాలు అమలుపర్చలేదు. ఫలితంగా గ్రామీణ పేదరికం, నిరుద్యోగం ఆంజనేయుడి తోకలా పెరుగుతూ వస్తున్నది. 2011 సంవత్సరం జనాభా గణాంకాల ప్రకారం దేశంలో 12 కోట్లమంది నిరుద్యోగులు ఉన్నారు. 2004-05 సంవత్సరంలో 15-24 సం॥ మధ్య వయస్సుగల చదువుకొన్న విద్యార్థులు 3 కోట్లమంది ఉంటే, 2013 నాటికి వారి సంఖ్య 14 కోట్లకు చేరుకొంది. వీరిలో ప్రతి సంవత్సరం 30 లక్షలమంది విద్యావంతులైనవారు (డిగ్రీలు పొందినవారు) నిరుద్యోగుల జాబితాలో చేరుతున్నారు. 20 నుంచి 34 సం॥ మధ్య వయస్సులో సగంమంది ఉద్యోగ అన్వేషణలో ఉన్నారంటే నిరుద్యోగ తీవ్రత అర్థమవ్చుతుంది. ప్రభుత్వ ఉద్యోగం అన్నది దేశంలో ఒక ఎండమావిగా మారింది.

ప్రపంచంలో ఏదేశంలో లేనంతగా భారతదేశ జనాభాలో 70%మంది యువతీ యువకులు ఉన్నారు. వారికి ఉద్యోగ, ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించటంలో ఉద్దేశ్యపూర్వక నిర్లక్ష్యం ప్రదర్శించారు. అందుకువారి వర్గస్వభావమే కారణం. భూస్వాముల, సామ్రాజ్యవాదుల, బడాపెట్టుబడిదారుల దోపిడీ ప్రయోజనాలను పెంపొందించే విధానాలను అమలు జరుపుతున్న ఫలితంగా పేదరికం - నిరుద్యోగం భయానక స్థితికి చేరుకొన్నాయి. గ్రామీణ - పట్టణ పేదరికానికితోడు పట్టాలు పుచ్చుకొన్న విద్యావంతులు నిరుద్యోగుల్లో 19.4 శాతంగా ఉన్నారు. అంటే ప్రతి ముగ్గురు పట్టభద్రుల్లో ఒకరు నిరుద్యోగిగా మిగిలిపోతున్నారన్న మాట!

ప్రతి ఎన్నికల సందర్భములోనూ పేదరికాన్ని తగ్గిస్తామని, ఉద్యోగ-ఉపాధి అవకాశాలు కల్పిస్తామని దేశాన్ని రాష్ట్రాన్ని పాలించిన అన్ని పాలకపార్టీలు అరచి వాగ్దానం చేశాయి. అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత అందుకు విరుద్ధంగా వ్యవహరిస్తున్నాయి. గత సాధారణ ఎన్నికల్లో ఎన్డీపీ కూటమి, రాష్ట్రంలో టిడిపి కూటమి తిరిగి ఇదే పల్లవితో ముందుకు వచ్చాయి. గత యుపిఏ పాలకుల విధానాల ఫలితంగానే దేశంలో పేదరికం, నిరుద్యోగం పెరిగిందని తాము అధికారంలోకి వస్తే పేదరికాన్ని, నిరుద్యోగాన్ని రూపుమాపుతామని ఉపన్యాసాలతో ఊదరగొట్టారు. తెలుగుదేశం పార్టీ ప్రతి ఇంటిలో ఒకరికి ఉద్యోగం కల్పిస్తామని ఎన్నికల ప్రణాళికలో వాగ్దానం చేసింది. ఉపాధి లభించక నిరుద్యోగంతో నిరాశా, నిస్పృహలకు లోనైన యువత ఆ మాటలకు ఆకర్షించబడ్డారు.

ఎన్నికల్లో మెజార్టీ స్థానాలు గెలిచి కేంద్రంలో ఎన్డీపీ కూటమి, రాష్ట్రంలో టిడిపి కూటమి ప్రభుత్వాలను ఏర్పాటు చేశాయి. ఈ ప్రభుత్వాలైన ఉద్యోగం, ఉపాధికల్పిస్తామన్న ఆశతో ఉన్న యువతకు నిరాశే ఎదురైంది. నిరుద్యోగ యువతను ఏమార్చేందుకు విదేశీ పెట్టుబడులు, పరిశ్రమలు అంటూ విదేశీ పర్యటనలకు కేంద్ర, రాష్ట్ర పాలకులు శ్రీకారం చుట్టారు. ఉపాధి కల్పనను విదేశీ బడా పారిశ్రామికవేత్తల దయాదాక్షిణ్యాలకు వదిలేశారు. జాతీయత, జాతీయ విధానాలను వల్లించిన బిజెపి అసలు రంగు బహిర్గత పర్చుకొన్నది. సామ్రాజ్యవాదుల సేవలో యుపిఏ ప్రభుత్వం కన్నా వడవడిగా పరుగులు పెడుతున్నది. దేశంలోని అన్నిరంగాల్లోకి విదేశీ పెట్టుబడులను ఆహ్వానిస్తున్నది. ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలను అమ్మివేయటం లేదా మూసివేసి కార్మికుల ఉపాధిని హరించి, వారిని వీధిపాలు చేస్తున్నది.

అధికారంలోకి వస్తే ప్రతి సంవత్సరం కోటి ఉద్యోగాలు ఇస్తామంటూ ఎన్నికల్లో నరేంద్రమోడీ వాగ్దానం చేసి అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత దానిని గాలికొదిలేశాడు. సంఘటితరంగం లేక ఫ్రైవేట్ రంగం, దేనిలోనైనా నిరుద్యోగుల సంఖ్య నానాటికీ పెరుగుతూ ఉంది. దేశ లేబర్ బ్యూరో జరిపిన సర్వే ప్రకారం 2014-15 సంవత్సరంలో మూడవ త్రైమాసికంలో దేశ ఉపాధి వృద్ధి క్షీణించింది. 2014 అక్టోబర్-డిసెంబర్ త్రైమాసికంలో ఆర్థిక వ్యవస్థలోని ఎనిమిది కీలకరంగాల్లో 1.17 లక్షల ఉద్యోగ అవకాశాలు కల్పించినట్లు సర్వే రిపోర్టు పేర్కొంది. ఆ సంవత్సరంలో మూడు త్రైమాసికాల్లో ఉద్యోగ

అవకాశాలు క్షీణిస్తూ వచ్చాయి. ఏప్రిల్ - జూన్ త్రైమాసికంలో 1.82 లక్షల ఉద్యోగాలు లభించగా, జూలై-సెప్టెంబర్ నాటికి 1.58లక్షలకు పడిపోయింది. 2014-15 ఆర్థికసంవత్సరంలోని మూడు త్రైమాసికాల్లో ఇదే లెక్కన కల్పించబడ్డాయి. 2014-15 మొత్తం ఆర్థిక సంవత్సరంలో 5.40 లక్షల ఉద్యోగాలు మాత్రమే కల్పించబడ్డాయి...వీటిల్లో ఎక్కువ భాగం ప్రైవేటీకరంగంలోనే ఉన్నాయి. నిరుద్యోగం పెరుగుదలను దృష్టిలో పెట్టుకొంటే, కేంద్రప్రభుత్వం కల్పించిన ఉద్యోగాలు నామ మాత్రమేనన్నది స్పష్టం. ప్రతి సంవత్సరం పని వెతుక్కుంటూ వచ్చే శ్రామికులందరికీ ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించాలంటే ప్రతి సంవత్సరం 1.2 కోట్ల ఉద్యోగాలు కల్పించాల్సి ఉంది.

2014-15 ఆర్థిక సంవత్సరంలో అభివృద్ధి రేటు 7.4 శాతంగా ఉందని, ఇది అనుకొన్న దానికన్నా ఎక్కువని ఎన్డీపీ ప్రభుత్వం చెబుతున్నది. దేశ అభివృద్ధి రేటు పెరిగిందని చెబుతున్న ప్రభుత్వం, ఉపాధి కల్పనా రేటు క్షీణించటాన్ని చెప్పటం లేదు. ఆర్థికాభివృద్ధి రేటు ఎక్కువగా ఉంటే ఉపాధికల్పన కూడా ఎక్కువ ఉండాలి. అందుకు విరుద్ధంగా ఉపాధి కల్పన ఉంది. 2004 నుండి 2009 వరకు యుపిఏ ప్రభుత్వ పాలనలో స్థూలజాతీయోత్పత్తి(జీడిపీ) 8 శాతం కంటే ఎక్కువగా ఉంది. అది 9.3 శాతానికి కూడా చేరుకొంది. దీనికి అనుగుణంగా పెద్ద సంఖ్యలో ఉద్యోగ కల్పన జరగాల్సి ఉంది. కాని అలా జరగలేదు. కొద్దిమంది పారిశ్రామిక వేత్తల, సంపన్నుల ఆదాయాలు పెరుగుదలనే ఆర్థిక అభివృద్ధి సూచికగా ప్రభుత్వం చెప్పున్నది. అదే దేశాభివృద్ధి అంటున్నది. ఈ ఆర్థిక అభివృద్ధి పేదల ఆర్థిక - జీవన పరిస్థితులను పెంచలేదు. వారికి ఉపాధి అవకాశాలను కల్పించటంలేదు.

వ్యవసాయంలో పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు బాగా పెరగటం వలన గ్రామీణ ప్రజలు వ్యవసాయం నుండి వైదొలగి ఇతర రంగాల ద్వారా ఉపాధి పొందేందుకు నగరాలకు, పట్టణాలకు వలసలు పోతున్నారని, ఇది వ్యవసాయంలో పెట్టుబడిదారీ విధాన అభివృద్ధికి సూచికగా కొందరు ప్రచారం చేయటం వాస్తవాన్ని చూడ నిరాకరించటమే. పాలకుల విధానాల ఫలితంగా ఎరువులు, విత్తనాలు, పురుగు మందులు, డీజిల్ ధరలు పెరుగుతూ రైతాంగానికి సేద్యపు ఖర్చు మోయలేని భారంగా మారింది. పెరుగుతున్న సేద్యపుఖర్చులకు అనుగుణంగా పంటలకు న్యాయమైనధరలు లభించక నష్టపోయి చిన్న, సన్నకారు రైతులు అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోయి, అవి తీర్చేందుకు ఉన్న భూమి అమ్ముకొంటున్నారు. గ్రామీణ ప్రాంతంలో ఉపాధి అవకాశాలు లేక దాన్ని వెతుక్కుంటూ పట్టణాలకు, నగరాలకు వలస పోతున్నారు. ఈ సంక్షోభాన్ని వ్యవసాయంలో పెట్టుబడిదారీ సంబంధాల అభివృద్ధిగా చెప్పటం సమస్యను ప్రక్కదారి పట్టించటమే. 2005-09 సం॥లో మధ్యలో 14 కోట్ల మంది ప్రజలు వ్యవసాయాన్ని వదలిపెట్టారని ప్రణాళికా సంఘం జరిపిన అధ్యయనంలో వెల్లడైంది. ఇలా వ్యవసాయాన్ని వదలి వెళ్లిన వారందరూ వస్తూ తయారీ పరిశ్రమల రంగంలోకి ప్రవేశిస్తున్నారని చెప్పేది అవాస్తవమైనదే. ఇప్పటికే పరిశ్రమల్లో పనిచేస్తున్న 5.3కోట్లమంది కార్మికులు ఉద్యోగాలు కోల్పోయారు. పరిశ్రమల్లో ఉపాధి-ఉద్యోగాలు తగ్గిపోతుంటే, వ్యవసాయాన్ని వదలి ఉపాధి కోసం పట్టణాలకు వెళ్తున్న గ్రామీణ ప్రజలకు వాటిల్లో ఉద్యోగ - ఉపాధి ఎలా లభిస్తుంది? అలా వెళ్లినవారు సంఘటిత రంగంలో కాకుండా రోజువారీ కూలీలుగా, అపార్థమెంట్ల వద్ద వాచ్మెన్లుగా దొరికి దొరకిని ఉపాధితో నిక్కుప్త జీవితాలు గడుపుతున్నారని రసటంలో సందేహంలేదు. 2007లో 3.7 కోట్లమంది భారతరైతులు వ్యవసాయాన్ని వదలి నగరాలకు వలస వెళ్లారని 'క్రిసిస్' అనే ప్రపంచ స్థాయి విశ్లేషణ సంస్థ తాజా అధ్యయనంలో వెల్లడైంది. గతరెండు సంవత్సరాల కాలంలో అలా వలస వెళ్లిన రైతుల్లో 1.5 కోట్లమందికి ఉపాధి అవకాశాలు లభించక గ్రామాలకు తిరిగిపోయారని ఆ సంస్థ అంచనా వేసింది. మిగిలినవారు దొరికీ, దొరకని ఉపాధితో అవమాన కరమైన, దుర్భరమైన జీవితాలు గడుపుతున్నారు. వారు కూడా గ్రామాలకు తరలివెళ్తారనటంలో సందేహంలేదు.

కేంద్ర ప్రభుత్వ శాఖల్లో 14లక్షల ఉద్యోగాలు ఖాళీగా ఉన్నాయి. వాటిని భర్తీ చేయటం లేదు. రాష్ట్రాల్లోనూ ఇదే పరిస్థితి ఉంది. ఉద్యోగాల భర్తీకి ఆర్థిక అంశాన్ని కేంద్ర - రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు సాకు చెబుతున్నాయి. ఖాళీ ఉద్యోగాలను భర్తీ చేయకపోవటం

ప్రపంచబ్యాంక్ సూచనలకు అనుగుణంగానే జరుగు తున్నది. ఉద్యోగుల సంఖ్యను సాధ్యమైనంత తగ్గించి వేతనాల క్రింద యిచ్చే నిధుల వినియోగాన్ని తగ్గించు కోవాలని ప్రపంచబ్యాంక్ పాలకులకు సూచించింది. దాన్ని వారు అమలు జరుపుతున్నారు.

ఉద్యోగ అవకాశాలు లభించని యువత, స్వయం ఉపాధి పొందుదామనుకున్నా వారికి ఆచరణలో అది సాధ్యపడటం లేదు. అందుకు వారి కుటుంబ పరిస్థితులే కారణం. ప్రభుత్వాలనుండి కూడా సహకారం అందటం లేదు. ఉద్యోగాలు లభించని యువత ఆలోచనలు ప్రభుత్వాలకు వ్యతిరేకంగా మారకుండా ప్రక్కదారి పట్టించే విధంగా ప్రధానమంత్రి గ్రామీణ ఉపాధి కల్పన పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టారు. ఇప్పటి వరకు దాన్ని అమలు పర్చిన తీరు ఆ పథకాన్ని కూడా నీరుగార్చే విధానాలకు అద్దం పడుతున్నాయి. దానికి కేటాయించిన నిధులు, కల్పించిన ఉపాధి అందుకు నిదర్శనం.

2008-09 సం॥నుండి 2014-15 వరకు ప్రధాన మంత్రి ఉపాధి కల్పన కార్యక్రమం అమలు తీరును పరిశీలిద్దాం.

గత ఏడు సంవత్సరాల కాలంలో ఈ పథకానికి

ప్రధాన మంత్రి ఉపాధి కల్పన కార్యక్రమం అమలు			
సంవత్సరం	సబ్సిడీ (రూ. కోట్లలో)	యూనిట్లు (లక్షల్లో)	ఉపాధి
2008-09	356	19,166	2.04
2009-10	762	40,918	4.24
2010-11	891	44,064	4.88
2011-12	1,057	55,135	4.95
2012-13	1,050	57,878	4.28
2013-14	1,075	58,493	3.78
2014-15	4.28	18,141	1.38

(ఆధారం:ఈనాడు 13-11-2015)

6,369 కోట్లు మాత్రమే కేంద్రప్రభుత్వం నిధులు కేటాయించి, 5,652 కోట్లు మాత్రమే ఖర్చు చేసింది. ఈ పథకం ద్వారా 4కోట్ల మంది దరఖాస్తు చేసుకోగా 2.89లక్షల మందికి మాత్రమే రుణాలు అందాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణాల్లో 50వేల మందికి పైగా దరఖాస్తు చేసుకోగా నాలుగోవంతుకు కూడా రుణాలు అందలేదు. ఈ పథకం కూడా ఆచరణలో విఫలమైంది.

తెలుగుదేశం పార్టీ ఎన్నికల ప్రణాళికలో ఇంటికో ఉద్యోగం ఇస్తానని చేసిన వాగ్దానాన్ని అటకెక్కించింది. రాష్ట్రంలో దాదాపుగా కోటిమంది యువత ఉపాధి దొరక్క మానసిక క్షోభలో ఉన్నారు. కొత్తగా ఉద్యోగ కల్పన చేయకపోగా, ఖాళీగా ఉన్న ఉద్యోగాలను కూడా భర్తీ చేయటంలేదు. రాష్ట్రస్థాయిలో భర్తీచేయాల్సిన ఉద్యోగాలు లక్షా ఇరవైవేలు ఉన్నాయి. అందులో ఖాళీల వివరణలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి. స్టేట్ కేటగిరిలోని గ్రూప్ -1లో 184, గెజిటెడ్ 29, ఎస్టిఓ 788, లోయర్ గ్రేడ్ 25; మల్టీజోనోలోని గ్రూపు-1లో 61, గెజిటెడ్ 699, ఎస్సీవో 428; జోనల్ స్థాయిలో గెజిటెడ్ 11,105, ఎస్టిఓ11,353, చివరిగ్రేడ్ 4; జిల్లాస్థాయిలో గ్రూపు-1, గెజిటెడ్ 863, ఎస్సీవో-82,760 చివరి గ్రేడ్ - 22,519, ఎయిడెడ్ 8957, మొత్తం 1,42,825. వీటిని భర్తీచేయకపోవటం ప్రపంచ బ్యాంక్ సూచనల మేరకే అన్నది గమనించాలి.

తాజా సమాచారం ప్రకారం రాష్ట్రంలోని ఉపాధి కల్పనా కార్యాలయాల్లో నిరుద్యోగులుగా 8.29 లక్షల మంది నమోదై ఉన్నారు. సంవత్సరాల తరబడి వీరు ఉద్యోగాల కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. గత ఐదు సంవత్సరాల కాలంలో ఉపాధి కల్పనా కార్యాలయాల ద్వారా 10,120 మందికి మాత్రమే ఉద్యోగాలు లభించగా అందులో ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలు కేవలం 1,408 మాత్రమే. వాటిలో కూడా ఎక్కువ భాగం కాంట్రాక్టు ఉద్యోగాలే.

రాష్ట్రాన్ని పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చేసి ఉపాధి, ఉద్యోగాలు కల్పించేందుకు సెజ్లు, వాన్సికేలు, కోస్టల్ కారిడార్లు ఏర్పాటుచేసి దేశ, విదేశీ బడా పెట్టుబడిదారులకు పరిశ్రమలు ఏర్పాటు పేరుతో రైతుల నుండి బలవంతంగా భూములు సేకరించి కట్టబెడుతున్నారు. ప్రభుత్వం చెబుతున్న విధంగా పెట్టుబడులు రావటం లేదు, పరిశ్రమలు ఏర్పాటు కావటంలేదు, ఉపాధి-ఉద్యోగ అవకాశాలు లభించటం లేదు. రాష్ట్ర విభజన నాటికి ఆంధ్రప్రదేశ్లో 1,06,552 పరిశ్రమ యూనిట్లు ఉన్నాయి. 2014-15 సం॥లో కొత్తగా వచ్చిన ప్రతిపాదనలు 2,847 మాత్రమే. ఇందులో అంతకుముందు సంవత్సరం వచ్చిన

దరఖాస్తులే ఎక్కువ. 2015-16సం॥లో కొత్త పరిశ్రమల సంఖ్య మరింతగా తగ్గాయి. పరిశ్రమల ఏర్పాటు ద్వారా 2020 నాటికి 15 వేల కోట్ల పెట్టుబడులను రప్పించి సంవత్సరానికి 3.5 లక్షలమందికి ఉపాధి కల్పిస్తామని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చెప్పగా 3 వేల కోట్లకు మించి పెట్టుబడులు రాలేదు. ఇందులోనూ 2 వేలకోట్లు రాష్ట్ర విభజనకు ముందు వచ్చిన ప్రతిపాదనలే ఉన్నాయి. ఈ ఆర్థికసంవత్సరంలో 958.16 కోట్ల పెట్టుబడిని రాబట్టి, 16,882 మంది మాత్రమే ఉపాధి పొందే ప్రతిపాదనలు ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వపాలనలో సెజ్ల ఏర్పాటు ద్వారా 16 లక్షల 78 వేల ఉద్యోగాలు కల్పిస్తామని చెప్పి లక్షా 27 వేల ఎకరాలను బడా పారిశ్రామికవేత్తలకు పాలకులు కట్టబెట్టినా ఆచరణలో లభించిన ఉద్యోగాలు లక్షా, 13 వేలు మాత్రమే కల్పించబడ్డాయని వారే చెప్పారు. సెజ్ల ఏర్పాటు ద్వారా ఉపాధి పొందిన వారికన్నా, ఉపాధి కోల్పోయిన వారి సంఖ్య ఎక్కువగా వుంది.

ప్రపంచబ్యాంక్కి ప్రధాన గుమస్తాగా పేరుపొందిన చంద్రబాబు, దాని సూచనలు, ఆదేశాలను తు.చ.

తప్పుకుండా అమలు పరుస్తున్నాడు. కొత్త ఉద్యోగాల నియామకాలు చేయకపోగా ఉన్న ఉద్యోగాలనే తగ్గించి వేస్తున్నాడు. తిరిగి చంద్రబాబు అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత 35వేల ఉద్యోగాలను తొలగించటం జరిగింది. వైద్య ఆరోగ్యశాఖలో 1500మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులను, ఉపాధి పథకంలో 2వేల మంది ఫీల్డ్ అసిస్టెంట్లను, గృహనిర్మాణశాఖలో 7వేలమంది వర్క్ ఇన్స్పెక్టర్లను, 15 వేల మంది ఆదర్శ రైతులను, హాస్పిటల్లో పనిచేసే 300మంది ఔట్ సోర్సింగ్ కార్మికులను తొలగించారు. ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా అందోళన చేశారనే పేరుతో తాజాగా 14 వేలమంది అంగన్వాడీ కార్యకర్తల తొలగింపుకి రాష్ట్రప్రభుత్వం ఉత్తర్వులు జారీచేయటమూ అందులో భాగమే. పాఠశాల రేషన్లైజేషన్లో భాగంగా కిలోమీటర్ పరిధిలో 30 మందికన్నా తక్కువ విద్యార్థులు ఉన్నారన్న పేరుతో 3500 పాఠశాలలను ఇతర పాఠశాలల్లో విలీనంచేయటం ద్వారా వేలాది ఉపాధ్యాయ ఉద్యోగాలను ప్రభుత్వం రద్దుచేసింది. రాజధాని నిర్మాణం ద్వారా 10 లక్షల మందికి ఉద్యోగ-ఉపాధి కల్పిస్తామని చెప్పిన ప్రభుత్వం, శిక్షణకు వెళ్లిన 126 మందికి కూడా ఉద్యోగాలు కల్పించలేకపోయింది. అభ్యర్థులు మధ్యలోనే తిరిగి వచ్చి సి.ఆర్.డి.ఏ కార్యాలయం వద్ద ధర్నా చేశారు.

నిరుద్యోగసమస్య పరిష్కారానికి సరైన విధానాలు అమలు పర్చకుండా రైతుల భూములను పారిశ్రామిక వేత్తలకు కట్టబెడుతూ ఉపాధి - ఉద్యోగ కల్పనలను వారి దయాదాక్షిణ్యాలకు పాలకులు వదలి వేస్తున్నారు. ఉద్యోగ-ఉపాధి కల్పన అన్నది సరైన దిశలో దేశం పారిశ్రామికవంతం అయినప్పుడు మాత్రమే సాధ్యమౌతుంది. ప్రజల కొనుగోలు శక్తి పెరిగినప్పుడే పరిశ్రమల అభివృద్ధి జరుగుతుంది. పరిశ్రమలు ఏర్పడితేనే ఉద్యోగ అవకాశాలు లభిస్తాయి. మనది వ్యవసాయక దేశం కావటం, నూటికి 68శాతం ప్రజలు గ్రామాల్లో ఉండటం వలన వారి ఆర్థిక-జీవనప్రమాణాలు మెరుగుపడటం, పారిశ్రామిక అభివృద్ధికి ఎంతో కీలకం. అలా జరగాలంటే కేంద్రకరించబడ్డ భూసంబంధాలను బ్రద్దలు కొట్టి గ్రామీణ పేదలకు భూపంపిణీ జరగాలి. అప్పుడు మాత్రమే వారి ఆర్థికపరిస్థితి పెరిగి అవసరాలు తీర్చుకోగలగటం జరుగుతుంది. అందుకు అణగుణంగా వ్యవసాయ ఆధారిత పరిశ్రమలు, ప్రజల అవసరాలు తీర్చే పరిశ్రమలు నెలకొల్పాలి. ప్రజావ్యతిరేకమైన దశావీ పాలకులు ఇలాంటి విధానాలు అమలుపర్చరు. గ్రామీణ - పట్టణ పేదలు - విద్యార్థులు, నిరుద్యోగులు సమైక్యంగా ఉద్యమించి సూతన ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థను సాధించుకొన్నప్పుడే అది సాధ్యం. ★

'వ్యవసాయాధారిత జూట్, చక్కెర పరిశ్రమల్ని రక్షించి, కార్మిక - రైతాంగ జీవనోపాధికి గ్యారంటీ కల్పించాలి!'

ఏఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ), రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) సదస్సు డిమాండ్

విజయనగరం, 20-12-15 :

అరుణా జూట్మిల్లు అక్రమ లాకౌట్ను ఎత్తివేయాలని, వ్యవసాయాధారిత పరిశ్రమల్ని రక్షించాలని డిమాండ్ చేస్తూ విజయనగరం టౌన్ - మెసానిక్ టెంపుల్ హాల్లో 20-12-15న ఏఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ), రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర)ల ఆధ్వర్యంలో జిల్లాస్థాయి సదస్సు జరిగింది. ఈ సదస్సుకు అధ్యక్షపదంగా వ్యవహరించిన రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్రసహాయ కార్యదర్శి కా.డి.వర్మ, ఏఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) నాయకులు మరియు అరుణా జూట్మిల్లు కార్మిక సంఘం అధ్యక్షులు కా.బి.శంకరరావులు మాట్లాడుతూ యుపిఏ, ఎన్డిఏ ప్రభుత్వాలు పోటీపడిమరి జూట్, చక్కెర, ఫెట్రో ఎల్యూమిన్, టెక్స్టైల్స్ పరిశ్రమల ఎగుమతుల్ని ప్రోత్సహించకుండా, మార్కెట్ కల్పించ కుండా ఆ పరిశ్రమలను సంక్షోభానికి గురిచేశా యన్నారు. నిరంతరం విద్యుత్తు కోతలు విధించటం ద్వారా చిన్న పరిశ్రమలను తీవ్ర ఇబ్బందుల పాల్పెశాచారు. 'దీనిమూలంగా వేలసంఖ్యలో పరిశ్రమలు మూతపడ్డాయి. ఉత్తరాంధ్రలోనే 3 జూట్ మిల్లులను ఈ మధ్య కాలంలోనే మూసివేయటవలన 30వేల కుటుంబాలు రోడ్డునపడ్డాయి. వీరంతా పొట్టవేతబట్టుకుని వలసలు వెళ్తు, అరాకొర వేతనాలకు వెట్టిచాకిరి చేస్తూ, అనేక ప్రమాదాలకు బలి అవుతున్నారు. వ్యవసాయ సాగుకు అవకాశాలు లేకుండాచేసి, పరిశ్రమలనుండి నెట్టేసి ఉపాధి భద్రతను దూరం చేస్తున్నారు. ఈ మోసపూరిత విధానాలకు వ్యతిరేకంగా రైతుకూలీలు, కార్మికులు సంఘటితమై పోరాడాల'ని పిలుపునిచ్చారు.

ఏఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) అధ్యక్షులు కా. గుర్రం విజయ్కుమార్ మాట్లాడుతూ ప్రధాని మోడీ విదేశీ పర్యటనలకెగబడ్డా, పెట్టుబడులకోసం మోకరిల్లు తున్నాడన్నారు. 'దీనికనుగుణంగానే దేశంలో దోపిడీని మరింత సులభతరం చేసేందుకు కార్మిక చట్టాల, భూసేకరణ చట్టాల సవరణలకు పాల్పడ్డా, జిఎస్టీ బిల్లు తెచ్చేందుకు తెగ ఉప్పెళ్ళారుతున్నారు. మేకిన్ ఇండియా పేరుతో మనదేశ సహజ వనరులను, భూములను, అడవులను...అన్నింటినీ విదేశీ పెట్టుబడి

జిల్లా సదస్సుకు హాజరైన కార్మికులు, ఇతర ప్రజానీకం: సదస్సులో ప్రసంగిస్తున్న కా. విజయ్కుమార్

పాదాక్రాంతం చేస్తున్నారు. విదేశీ పెట్టుబడికి రక్షణ కల్పిస్తూ, జాతీయ పరిశ్రమలను నిలదొక్కుకో నివ్వకుండా, ఆంక్షలు విధిస్తూ చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలను ధ్వంసం చేస్తున్నారు. రైతుల ఆత్మహత్యలు పెద్దఎత్తున పెరుగుతున్నా, కార్మికుల ఉపాధి దూరం అవుతున్నా, వృద్ధిరేటు తగ్గుతున్నా అంకెల గారడీతో మోడీ ప్రభుత్వం చేస్తున్న మోసపూరిత చర్యలకు మీడియా వత్సాసపలుకుతుంది. అదేవిధంగా రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా వున్న అనేక జూట్మిల్లులను అక్రమ లాకౌట్లు ప్రకటించి, యాజమాన్యాలు నిరంకుశంగా వ్యవహరిస్తున్నాయి. మిల్లులను తెరిపించి, గడిచిన రోజులకు కార్మికులకు జీతాలు చెల్లింపజేయాల్సిన బాధ్యత ప్రభుత్వానికున్నది. కార్మికులు చైతన్యవంతమైన పోరాటాలు జరపకుండా, పాలకులతో సంఘర్షణ పడకుండా తమ హక్కులను కాపాడుకోలేరని కా. విజయ్కుమార్ తన ఉపన్యాసంలో పేర్కొన్నారు.

'జనశక్తి' సంపాదకులు డా॥ పి. జస్వంతరావు మాట్లాడుతూ స్పిన్నింగ్, జూట్, చక్కెర పరిశ్రమల్లో దేశంలోని మెజార్టీ కార్మికులు పనిచేస్తున్నారన్నారు. 'కార్మికులకు ఉపాధి చూపిస్తున్న బ్రిటిష్కాలం నాటి పరిశ్రమలను మరింత అభివృద్ధి చెందించాల్సిందిపోయి, అవే యంత్రాలు, టెక్నాలజీతో నత్తనడక సాగిస్తున్న పాలకుల తీరు గర్వించతగ్గది. బంగ్లాదేశ్ నుండి గోనలను దిగుమతి చేసుకోవడం వలనే నష్టపోయామంటున్న పాలకులు దేశంలో జనము పండించేరైతుకు న్యాయమైన

ధర అందిస్తున్నారా? ఎరువులు, పురుగుమందులు, విత్తనాలలో విదేశీశక్తుల జోక్యం పెంచటంవంటి చర్యలతో రైతు సతమతమవుతున్నాడు. పండించిన రైతుకు గిట్టుబాటుకాక, ఆత్మహత్యతో శరణ్యమయ్యే పరిస్థితి కల్పిస్తున్నదెవరు? దేశీయ ఫుడ్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా (ఎఫ్ఐసీ)లో గోనె సంచులే వాడాలనే నిబంధనను యుపిఏ 75% ఎత్తివేస్తే, ఎన్డిఏ కూటమి మొత్తం ప్లాస్టిక్ సంచులే వాడాలనే జీవో తెస్తున్నది. ఇదంతా జూట్ పరిశ్రమను నష్టాలబాట పట్టించే, ఉద్దేశ్యపూరితంగా కార్మిక, రైతాంగాన్ని దెబ్బకొట్టే ప్రయత్నమే. ఏడాదికాలంలో గణాంకాలు చూస్తే, 10 లక్షల కోట్ల రుణాలు మోటారు పరిశ్రమలకు యిస్తే, రైతాంగంపేరిట 2 లక్షల కోట్లు యివ్వటం ఎవర్ని రుణాలిచ్చి ప్రోత్సహిస్తుందో, ఎవర్ని అణచివేస్తుందో అర్థమవుతుంది. బహుళజాతి కంపెనీలకు రెడ్కార్పెట్లు పరిచి, ప్రజలను కట్టుబానిసలుగా చేయటం, అన్ని రంగాల్లో ఎఫ్ఐడిలకు అనుమతిలివ్వటం ద్వారా, ఇది దోపిడీదారుల కొమ్ముకాసే ప్రభుత్వమే కానీ ప్రజలపక్షం వహించే ప్రభుత్వం కాద'ని అర్థంచేసుకోవాలన్నారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా. ఎస్.రూన్ని మాట్లాడుతూ ఉత్తరాంధ్రను వెనకబాటు తనంనుండి బయటపడేయటానికి అంతర్జాతీయ విమానాశ్రయం, ధర్మల్పవర్ ప్లాంట్లు, అణువిద్యుత్ కేంద్రాల ఏర్పాటుకు భోగాపురం, పోలాకి, భావనపాడు, అచ్యుతాపురం ప్రాంతాల్లో వేల ఎకరాల భూములు

యిచ్చి ప్రజలు సహకరించాలంటూ, దీనినే ప్రభుత్వం అభివృద్ధిగా చూపెడుతుందన్నారు. 'విశాఖ ఏజెన్సీలో గిరిజనులందర్ని అడవుల నుండి, కొండల నుండి తరిమేసేందుకు ఎంతోకాలం నుండి బాక్సైట్ తవ్వకం నన్నాహాలు చేస్తున్నారు. ఆన్‌రాక్, జిందాల్ కంపెనీల ఏర్పాటు కూడా ముందస్తుగా మనకు సంకేతమివ్వటమే. ప్రజల్ని మోసపుచ్చేందుకు ఆకర్షణీయమైన ప్యాకేజీలు, పథకాలు ప్రవేశపెడుతున్నారు. ప్రస్తుత పాలకులు ఉత్తరాంధ్రలో వున్న గిరిజనుల్ని, రైతుల్ని, కార్మికుల్ని జీవనాధారం లేకుండాచేసి, వలసలకు కారకులవుతూ ప్రజల జీవితాల్ని చిన్నాభిన్నం చేస్తున్నారు. అధికారంలో కొన్నే రైతుల, కార్మికుల ప్రభుత్వాలుగా మారుస్తామని వాగ్దానాలుచేసిన కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు 17 నెలల కాలంలో చేసేదేమిటి? మిల్లులు మూతబడి, ఉపాధికి దూరమై, నిత్యావసర ధరల పెరుగుదల, రుణభారంతో రైతు ఆత్మహత్యలు పెరిగిపోతున్నా వీటినిలా పరిష్కరించాలనే దిశగా ఆలోచించకుండా సమస్య లన్నింటినీ పక్కదోవ పట్టిస్తున్నారు. వ్యవసాయాన్ని, వ్యవసాయాధారిత పరిశ్రమల్ని బలిపెట్టున్న పాలకుల నీతిమాలిన రాజకీయ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మిక వర్గం రైతాంగంతో కలిసి ఐక్యంగా పోరాడాలన్నారు.

డిసెంబరు 22వ తేదీలోపల జూట్ కార్మికులకు జీతాలు చెల్లించకపోతే, డిసెంబర్ 23 ఉ. 10 గం.లకు రాస్తారోకోకు పిలుపునిస్తూ ఈ సదస్సు తీర్మానించింది.

ఈ సదస్సులో కా.గణేష్‌పండా (రాష్ట్రసహాయ కార్యదర్శి, ఏఐఎఫ్ఐటియు-(న్యూ), కా.బి.అరుణ (రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యులు, రై.కూ.సం), కా.రెడ్డి నారాయణరావు (ఆటోయూనియన్ జిల్లా సెక్రటరీ, ఏఐఎఫ్ఐటియు-న్యూ రాష్ట్రకమిటీ సభ్యులు), కా.శ్రీనునాయుడు (రైతుకూలీ సంఘం జిల్లా నాయకులు) తదితరులు మాట్లాడారు.

700 మంది కార్మికులతో, రైతుకూలీలతో మెసానిక్ టెంపుల్ హాల్ నుండి కోట, 3 లాంతర్లు, గంటస్థంభం మీదుగా రైల్వేస్టేషన్ వరకూ ప్రదర్శన పట్టణ ప్రజలను ఆలోచింపజేసివిధంగా, ఉత్తేజ పూరితమైన నినాదాలతో జరిగింది. ప్రజాకళాకారుల సమాఖ్య కళాకారులు నృత్యాలు ప్రదర్శించారు. పోరాట గేయాలు ఆలపించారు. ★

డా॥ బి.డి.శర్మ సంస్మరణసభ

ఒంగోలు, 20-12-2015 :

రైతుల ఆత్మహత్యలకు రుణభారం ప్రధాన కారణంగా వుందనీ, వడ్డీ వ్యాపారుల దుర్మార్గాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలని డా॥ బి.డి.శర్మ ఇచ్చిన పిలుపును స్వీకరించటమే ఆయనకు నిజమైన నివాళి అవుతుందని ఏఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ డి.వి.ఎస్.స్వామి అన్నారు. విశ్రాంత ఐఎఎస్ అధికారి, పీడిత, గిరిజన ఉద్యమాల శ్రేయోభిలాషి డా॥బి.డి.శర్మ సంస్మరణసభ రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) ఆధ్వర్యంలో నగరంలోని ఈమనిపాలెంలో జరిగింది. కా॥ స్వామి తన ఉపన్యాసాన్ని కొనసాగిస్తూ డా॥ బి.డి.శర్మ గాంధేయవాది ఐనప్పటికీ పీడిత ప్రజా ఉద్యమాలకు అండగా నిలబడేందుకు ఆయనకు గాంధేయవాదం అడ్డుకాలేదన్నారు. ప్రపంచీకరణ పేరుతో వ్యవసాయరంగం మీద జరుగుతున్న దాడి, భారతీయ జీవన విధానం మీద దాడిగా ఆయన అభివర్ణించారని తెలిపారు. 'హమారా గాండ్ - హమారా రాజ్' అనే డా॥ బి.డి.శర్మ నినాదం 'అధికారాలన్నీ సోవియట్లకే' అన్న లెనిన్ సిద్ధాంతాన్ని, గాంధీ గ్రామ స్వరాజ్య సిద్ధాంతాన్ని పోలివుందన్నారు. పార్టీలకు, సంఘాలకు అతీతంగా దేశంలో జరుగుతున్న ప్రజా ఉద్యమాలన్నింటికీ బి.డి.శర్మ అండగా నిలిచారని కొనియాడారు. వడ్డీ వ్యాపారం విషయంలో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం రూపొందించిన చట్టాలను కూడా నేటి పాలకులు అమలుచేయడంలేదని, దాని ఫలితమే నేటి కాలేమనీ దుర్మార్గాలని కా॥ స్వామి స్పష్టంచేశారు. రైతుకూలీల ఉద్యమాలకు డా॥ బి.డి.శర్మ అందించిన తోడ్పాటు, నేటి ఉన్నతాధికారులందరికీ ఆదర్శనీయమని ఆయన కొనియాడారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ ఎస్.లలితకుమారి అధ్యక్షతన జరిగిన ఈ సభలో సంఘం జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు కా॥ కోడూరి కోటేశ్వరరావు, సహాయకార్యదర్శి కా॥ పరిటాల కోటేశ్వరరావు, ఏఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) జిల్లా నాయకులు కా॥ ఎం.ఎస్. సాయి, కత్తి పేరయ్య; బిఎస్ఎస్ఎల్ ఉద్యోగసంఘ నాయకులు కా॥ విజయకుమార్, ప్రగతిశీల ప్రజాతంత్ర మేధావుల వేదిక కన్వీనర్ పంగులూరి గోవిందయ్య, జనసాహితీ రాష్ట్ర నాయకులు డా॥ జి.వి.కృష్ణయ్య ప్రసంగించారు.

గుంటూరు, 19-12-15 :

డా॥ బి.డి.శర్మ సంస్మరణసభను రైతుకూలీ సంఘం(ఆం.ప్ర.) ఆధ్వర్యంలో స్థానిక శ్రామికనగర్లో నిర్వహించారు. ఈ సభకు సంఘం జిల్లా నాయకులు కా॥ ఉల్లిగడ్డల నాగేశ్వరరావు అధ్యక్షత వహించారు. ఈ సభలో ఏఐఎఫ్ఐటియు(న్యూ) రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ డి.వి.ఎస్. స్వామి, సిపిఐ(ఎం-ఎల్) నాయకులు కా॥ వెంకటస్వామి తదితరులు మాట్లాడుతూ డా॥ బి.డి.శర్మ వంటి ప్రజాతంత్రవాదుల ఆవశ్యకత ఈనాడు ప్రజా ఉద్యమాలకు ఎంతో ఉండన్నారు. 2001లో గుంటూరులో జరిగిన రైతుకూలీసంఘం రాష్ట్ర మహా సభలలో డా॥ బి.డి.శర్మ చురుగ్గా పాల్గొన్న సందర్భాన్ని గుర్తుచేసుకొని ఆయనకు నివాళులర్పించారు. ★

కాలేమనీ దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా ఆందోళన

విజయవాడలో ప్రదర్శన నిర్వహిస్తున్న మహిళలు

విజయవాడ, 21-12-15 :

స్త్రీ విముక్తి సంఘటన, ఓ.పి.డి.ఆర్ల ఆధ్వర్యంలో కాలేమనీ వడ్డీ వ్యాపారాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ 21-12-15న వన్‌టౌన్ టైలర్‌పేట జోడుబొమ్మల సెంటర్ నుండి చిట్టినగర్, వాగుసెంటర్, నెహ్రూబొమ్మ, పంజాసెంటర్ల మీదుగా ప్రదర్శన, అనంతరం ధర్మా జరిగాయి. ఈ సందర్భంగా పంజా సెంటర్‌లో ఓ.పి.డి.ఆర్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కె.ఎస్.మాట్లాడుతూ కాలేమనీ పేరుతో అధికవడ్డీతో పేద, మధ్యతరగతి, చిరువ్యాపారులను దోపిడీచేయటం సీచమైనదన్నారు. కాలేమనీ ముసుగులో మహిళలను బెదిరించి అత్యాచారంచేసి వ్యభిచార కూపంలోకి దించి సెల్‌ఫోన్లతో అసభ్య చిత్రీకరణ చేసి బ్లాక్‌మెయిల్ చేసి లోబరుచుకోవటం దుర్మార్గమైన చర్యలని ఈ చర్యలకు పాల్పడిన వారిని కఠినంగా శిక్షించాలన్నారు.

స్త్రీ విముక్తి సంఘటన జిల్లా నాయకులు సింగంపల్లి లక్ష్మి మాట్లాడుతూ కాలేమనీ పేరుతో

నూటికి నెలకు 300 రూపాయలు వడ్డీ వసూలు చేయటం దుర్మార్గమైన చర్య అని, సభ్య సమాజం సిగ్గుపడేవిధంగా మహిళలను లోబర్చుకొని వారిని బెదిరింపులకు గురిచేస్తూన్న కిరాతకులకు, వారిని పెంచి పోషిస్తున్న రాజకీయ నాయకులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలని పిలుపునిచ్చారు. ఈ కార్యక్రమంలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన జిల్లా అధ్యక్ష కార్యదర్శులు ఎం. కామేశ్వరి, వి. రాధిక; యువజన సంఘం నాయకులు వి. లక్ష్మణరావు, కె. సహదేవుడు తదితరులు పాల్గొన్నారు.

రెంటుచింతల, 23-12-15 :

మద్యం ఉత్పత్తి అమ్మకాలను ప్రభుత్వం వెంటనే ఆపివేయాలని, కాలేమనీ వ్యాపార మురాలను కఠినంగా శిక్షించాలని డిమాండ్‌చేస్తూ స్త్రీ విముక్తి సంఘటన ఆధ్వర్యంలో గుంటూరుజిల్లా రెంటుచింతలలో మహిళలు ప్రదర్శన నిర్వహించారు. అనంతరం తాశిల్దారు కార్యాలయం వద్ద ధర్మా నిర్వహించి, అధికారులకు మెమోరాండం అందచేశారు. ఈ సందర్భంగా స్త్రీ విముక్తి సంఘటన జిల్లా నాయకులు కా॥ ఎం. నిర్మల మాట్లాడుతూ ఏటేటా మద్యం విక్రయాలను పెంచుతూ ఆదాయాన్ని పెంచుకుంటున్న ప్రభుత్వ విధానాన్ని తీవ్రంగా నిరసించారు. సూపర్ లాభాల కాంక్షతో వ్యాపారులు, రాజకీయ నాయకులు కుమ్మక్కై సాగిస్తున్న కల్లీమద్యం వ్యాపారం కష్ట జీవులను నిలుపునా బలిగొంటున్నదన్నారు. కాలేమనీ వ్యాపారాలతో 'పేదల' ముఖంగా మహిళల మాన ప్రాణాలతో చెలగాట మాడుతున్న మురాలను కఠినంగా అణచివేయాలని ఆమె డిమాండ్ చేశారు. ఈ కార్యక్రమంలో కామ్రేడ్స్ సూరమ్మ, సైదమ్మ, రాజి, తదితరులు పాల్గొన్నారు. ★